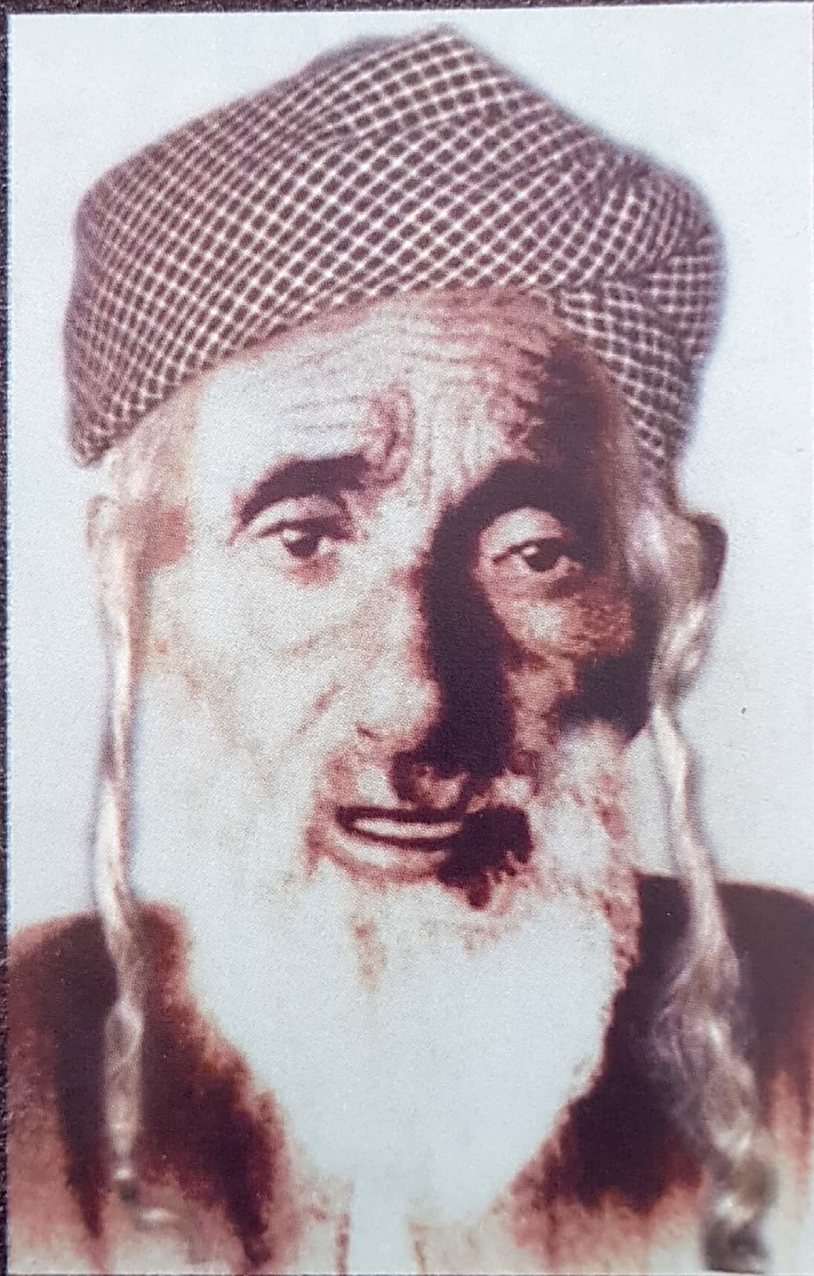

מפעלי הצדיק

מרא דאתרא המקובל

הרה"ג מארי' חיים בן ר' משה חג'בי זצוק"ל

נשיא אב"ד זרב קהילת 'רבוע' במחוז כוזלאן שבתימן

מפעלי העדיק

מרא דאתרא המקובל

הרה"ג מארי' חיים בן ר' משה חג'בי זצוק"ל

נשיא אב"ד זרב קהילת 'רבוע' במחוז כוולאן שבתים

כל הזכויות שמורות

ליקט, כתב וערך: ישי חג'בי

טל: 0544906688

עריכה גרפית: אתי בנזריהם

לוחות והדפסה: דפוס ראמים, חולון

נדפס בישראל תשס"ז

ספר זה הודפס לשם שמים ולזיכוי הרבים

הציון -

מצבת מרא דאתרא
המקובל רבי חיים מוסא
חג'בי זיע"א,
בית העלמין סגולה פ"ת
חלקה ד' שורה מ'

מר חשוון תשס"ד

מתוך האזכרה לצדיק

תוכן

מבוא	6-7
דבר העורך	8
השור יסקל וגם בעליו	9
גשמי ברכה	10
הנערה המאובנת	11-12
מרפא לחולה	13
כהרף עין	14
הגוי והרובה	15
בן השיח	16-17
הנכד והחמור	18-19
המזיקה - על יד המעיין	20
המחלוקת בין חכמי חג'בה	21
חיית מן אלמוות - תחיית המתים	22
גזירת היתומים	23-28
גלימת הרב	29
הבת זהרה	30
הקמע ואליהו הנביא	31-32
שעת הגאולה	33
זכות אבות	34-35
סיפורים קצרים	36-42
חלק ב' - הבנים	43
פרי בטן	45-46
ר"ה האחרון	47
אומנות השתיקה	48
לעסוק ולשקוד בתורה	49
דודי הרב משה	50
חלק ג' - תפילות וסגולות	51-71

מבוא

הרב הגאון מארי' חיים בן מוסא חג'בי זצוק"ל, היה ידוע בבקיאותו הרבה בתורה בפוסקים במדרש ובהגדה, בנגלה ובתורת הנסתר. על אף שהיה עניו מאוד קנה לו שם, ועסק בדיינות שימש נשיא אב"ד ואף הסמיק דיינים במחוז כוולאן שבתימן, הסמיק שוחטים ומקדשים העמיד תלמידים הרבה בניהם שלושה דיינים, חתנו הרה"ג יחיא חאפדי זצ"ל ובנו הרה"ג מוסא בן הרה"ג חיים בן מוסא חג'בי זיע"א והוה"ג יוסף תנעמי זצ"ל. גם עסק בקבלה וברפואה והציל רבים בס"ד מחולי ומזיקים רח"ל ובכל מקום שבו הייתה צרה רח"ל שלחו שליחים למארי' חיים בן משה חג'בי זצוק"ל והיה בס"ד פותר להם את בעייתם. לפי הידוע לנו בקטנותו לימדו אביו הרה"ג משה זצ"ל ואח"כ שלחו ללמוד אצל גדולי צנעא, עשה בס"ד נפלאות רבות בחייו והיה בעל נס. ביתו היה בית ועד לחכמים ושמו היה ידוע ומוכר בכל האזור ומחוצה לו. תלמיד חכמים גדולים נהרו אליו והטו אוזנם למשמע עצתו. עסק בצורכי הרבים וכתת רגליו ממקום למקום משוב לישוב ומכפר לכפר. הצדיק ואשתו הצדקת בדור ע"ה היו ידועים כמכניסי אורחים וביתם היה פתוח לרווחה לכל דורש ולכל שואל. שימש רב קהילת 'רבוע' כוולאן שבתימן עוד בזמן שלטון התורכים בתימן וגם אחרי עזיבת התורכים (עזיבת התורכים את תימן ב 1916 למנינם) שימש בקודש עד העליה הגדולה ארצה (1949 למנינם). היה ידוע ומקובל גם אצל גדולי רבני צנעא. לימד תלמידים מ'רבוע', 'אלחיצן', 'אלג'רוף', 'מצ'צום', 'חג'בה', 'סדום', 'ואלכומים', 'מנויד', 'מערנין', 'דר עמר' ועוד ממקומות רבים. הרה"ג היה קם בחצי הלילה פותח את בית הכנסת ולומד משניות, עין יעקב, פוסקים, ועוד... עד עלות השחר ומכאן ואילך יחד עם הציבור שבינתיים הגיע היו קוראים תהילים עד זמן תפילת שחרית. לאחר התפילה היה חוזר לביתו ומשלש בתורה בנביאים ובכתובים במשנה וראשית חוכמה, ואח"כ בודק את הסכינים של השחיטה.

הרה"ג המקובל חיים בן משה חג'בי זצוק"ל (מארי' חיים מוסא חג'בי זצוק"ל) זכה ועלה ארצה ב'מרבד הקסמים' חי בישראל כשבועיים ימים בלבד והחזיר נשמתו הטהורה לקונו זקן ושבע ימים

כ' חשון תש"י נטמן בבית העלמין 'סגולה' פתח תקווה חלקה ד' שורה מ'

אשת הרב הצדקת גומלת החסדים בדור חג'בי בת ר' יחיא ע"ה נפ' י"ט שבט תשכ"א נטמנה בבית העלמין 'סגולה' פתח תקווה חלקה ט' שורה נ"א

המקובל הרה"ג חיים בן מוסא חג'בי זצוק"ל היה בעל תפילה נדיר וקולו היה נמוך ורגיש והמילים היו יוצאות מתוך ליבו ולא רק מתוך פיו והשומע היה נפעם ונרגש התפילה הייתה מקבלת משמעות אחרת וחודרת אל הלב וכך הציבור היו נסחפים אחריו. בימים נוראים ובחגים היו הציבור מפצירים (מפני ענותנותו לא ביקש לעלות לתיבה) בכבוד הרב שיעלה לתיבה, הגם שהיה צנוע מאוד היו הציבור מפצירים בכבוד הרב עד שלא יכל לסרב, ובפרט בראש השנה בתקיעת השופר הציבור בחר רק בו, והרה"ג חיים בן משה חג'בי זצוק"ל היה משמש להם ש"צ ותוקע. זכה וגידל בנים ענותנים כמותו

א. בנו בכורו הצדיק החסיד וסר מרע כל ימי חייו מארי' חיים בן הרה"ג חיים חג'בי זצ"ל היה יהודי ירא שמים שקט בעל מדות טובות גומל חסד ביישן עניו מאוד וכל דיבורו בנחת אוהב את הבריות נח לבריות אוהב שלום ונמנע ממחלוקת, תלמיד חכם, ואף על פי שהיה שקט ולא התבלט ידעו הכל את גודל מעלתו, כל ימיו שתק ולא דיבר דברי חול אלא מה שהיה חייב, ובבית הכנסת על אחת כמה וכמה שלא דיבר דברי חול כלל. קולו עדין וערב ועל שפתיו שבח והודאה לאל במזמורי הלל. לתארו במילים לא נוכל אך וודאי שצמד המילים - צדיק נסתר- נאה לו. אשרי כל מי ששמעו קורא מזמורי תהילים וניגונו יוצא מהלב ונכנס אל הלב. 'אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'..' עלה ארצה ב'מרבד הקסמים' שנת תש"י נפ' ו' תשרי, שבת קודש פרשת וילך תשמ"ו, נטמן בבית העלמין 'סגולה' פתח תקווה חלקה י"א שורה צ"ב

ב. בנו השני הצדיק והחסיד וסר מרע כל ימי חייו הרה"ג מארי' משה בן הרה"ג חיים חג'בי זצ"ל (מוסא חיים) היה אחד מין הדיינים שהסמיך אביו הרה"ג בתימן, אף הוא היה איש עניו מאד ואף על פי שהיה גאון בתורה ובפוסקים וכי"ו לא החשיב עצמו ומעולם לא הרים קולו, עיניו תמיד בספר ולא ביטל תורה, היה יהודי ירא שמים שקט בעל מידות טובות גומל חסד ביישן אוהב את הבריות נח לבריות אוהב שלום ונמנע ממחלוקת, קולו היה עדיין וערב ותפילתו יצאה מהלב, בכל כיפור בקשו ממנו המתפללים לעמוד להם ש"צ במיוחד ב'לך אלי תשוקתי' אשרי מי ששמעו קורא זאת. כל כיפור עשה אצל אחיו הבכור בפתח תקווה שעריה בבית הכנסת 'בית יעקב' של יוצאי 'רבוע' כוולאן שבתימן. בין הצדיקים (בינו לבן אחיו הבכור) היה קשר אמיץ מאוד, ולאחר שנבלע אחיו הבכור המשיך הרה"ג משה חג'בי ועשה אצל בן אחיו הבכור כל יום כיפור עד שנבלע זיע"א. 'אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד..' 'עלה ארצה ב'מרבד הקסמים' בשנת תש"ט. נפ' ט' טבת תשנ"ג נטמן בבית העלמין 'סגולה' פתח תקווה חלקה ח' שורה קכ' מספר 30 31.

ג. בנו הצעיר תלמיד חכם ובקיא ר' יחיא בן הרה"ג חיים חג'בי זצ"ל נפטר בגיל צעיר ונטמן בבית העלמין היהודי של 'רבוע' בתימן.
- שמות בנותיו של הרה"ג חיים בן מוסא חג'בי זצוק"ל - זהרה, חממה, גזאל, סעדה, סלמה, נעומי

דבר העורך

אפתח בשבח לאל צור העולמים אשר זיכנו להעלות על הכתב מעשיות וניסים ולהציל ולו מעת מהרבה מפועלו של הצדיק מרא דאתרא הרה"ג עטרת ראשנו מארי' חיים מוסא חג'בי זיע"א שפעל במחוז כוולאן שבארץ תימן ועל כן קראתי לספר זה 'מפעלי הצדיק'.

ספר זה חילקתי לשלושה חלקים חלק ראשון למרא דאתרא, חלק שני לבניו הצדיקים מארי' חיים בן הרה"ג חיים חג'בי זצ"ל ומארי' משה בן הרה"ג חיים חג'בי זצ"ל והחלק השלישי מוקדש לתפילות וסגולות.

יהי רצון שלא נכשלתי ח"ו באיסוף העדויות והמעשיות ואם נפלה מתחת ידי טעות משיגיונות נקני וגם מהצדיק שלכבדו עשיתי אני מבקש מחילה על מה שלא השגתי מפני פער השנים והדורות והמעשים התרחשו הרבה לפני עליית 'מרבד הקסמים' ואני הדל והצעיר יליד הארץ השתדלתי לדלות ולאסוף מהזקנים האחרונים של הדור הקודם מעשים שראו במו עיניהם בנעוריהם בכל מה שקשור לרה"ג מרא דאתרא דקהילת 'יהוד אל רבוע' כוולאן שבתימן אך רוב אנשי הדור ההוא כבר אינם עימנו ואיתם רוב הזיכרונות והמעשים, לכן השתדלתי לחקור היטב ולהציל את מה שיש כדי שלא ילך לאיבוד חס ושלום ומה שבס"ד הצלתי העלתי על הכתב בספר זה ובס"ד ספר זה יצא לאור בשנת תשס"ז, כשישים שנה לאחר פטירת הצדיק.

ברצוני להודות לכבוד אבי מורי ר' חיים חג'בי שליט"א נכד הרה"ג על שטרח עמל הדריך כיוון והלך עימי לזקנים הנכבדים לקבל מהם מים חיים עבור ספר זה בכל מה שמשתמע מכך ולא רפו ידיו במלכת הקודש ואף עזר לי להעלות סיפורים על הכתב.

ברצוני להודות גם לקרובי המכובדים האחים המלומדים ר' סעדיה חג'בי שליט"א ור' משה חג'בי שליט"א נכדי הרה"ג על העידוד הדחיפה המסירות והעזרה בכל נושא ובגיוס הכספים כדי להעלות את פועלו של הצדיק על הכתב כפי שראוי לו.

תודות מיוחדות לתורמים הנדיבים מר ומרת בת שבע ומורי הלפרן מהעיר ניו ג'רזי ארה"ב, וגם לנשים הנכבדות והנדיבות על רוחב ליבן, למרת אימי הנכבדה הגב' שמחה חג'בי וכמו כן לגרפיקאית הנכבדה הגב' אתי בנזריהם על כל הטורח והזמן שהקדישה והכל לשם שמים, יתברכו יחד כל הנזכרים לעיל יחד עם כל התורמים הנוספים הנכבדים איש ואישה כפי יכולתם וכפי שידם משגת יתברכו כולם בכל הברכות הטובות שבתורה לחיים בריאות הצלחה ואושר ויתמלאו כל משאלות ליבם לטובה ויראו בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובדרך הישר זרעא חיא וקיימא ירצה ה' פועלם ונדיבותם ה' יאריך ימיהם בטוב ובנעימים ותהא משכורתם שלמה מעם ה' בזכות התורה הקדושה ובזכות הצדיקים הנזכרים בספר זה אכ"ר.

ישי חג'בי

השור יסקל וגם בעליו יומת

מעשה בגוי עשיר ואלים ולו בתוך כל המקנה שור מובחר גדול וחזק שבו היה מתפאר שאין דומה לו, לימים נפל השור חסר אונים לא זו ובקושי רב נשם ורק עיני השור פקוחות ובוהות בחלל, ראה הגוי את שורו מקור גאוותו במצב זה ונזדעזע. אותו היום יום שישי היה ערב שבת קודש, היהודים כבר היו בבית הכנסת ועוד מספר רגעים יקבלו את השבת.

והנה הגוי הופיע בפתח בית הכנסת וקרא לרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל, ואמר לרב השור שלי מקור גאוותי שוכב כמו מת. אני רוצה שתעשה לו קמע שיבריא. ענה הרב לאותו הגוי, עכשיו אי אפשר כי עוד מעט נכנסת שבת וגם אין לי כאן את כלי הכתיבה, תבוא אלי במוצאי שבת. הגוי לא קיבל את דברי הרב והתעקש שהרב יעשה לשורו קמע מיד. הרב שוב הסביר לגוי כי עוד רגע והשבת בפתח. הגוי התעקש והרב פנה להיכנס לבית הכנסת להמשך התפילה.

הגוי כעס מאוד, פסע ודחף את כבוד הרב, ראה הרב את רשעותו וחוצפתו של הגוי וביקש מהגוי להמתין רגע אחד והוא יכתוב עבורו קמע. נכנס הרב לבית הכנסת לקח שארית של גפרור שרוף וכתב על פיסת נייר ציתות מתוך פסוק "השור יסקל וגם בעליו יומת" קיפל הרב את הנייר קשר בחוט ואמר לגוי קח את זה כפי שבקשתה ותקשור בקרן של השור והשור יבריא לחלוטין, הגוי שמח מיהר לביתו ועשה כפי שאמר לו הרב, והנה השור קם בריא ושלם ואפילו עם יותר כוחות משהיה לו, שמח הגוי שמחה גדולה והמתין למחרת ליום שבת בבוקר על מנת שיוכל לטייל עם השור למרעה ולהראות את יופיו לעוברים ושבים.

למחרת ביום שבת קודש היהודים בבית הכנסת והנה לפני סיום התפילה הגיעה אליהם שמועה כי אותו גוי יצא לרעות את שורו והשור נגח את בעליו והמיתו, אנשים שראו את הדבר הלכו ואמרו לבנו של הגוי לך תראה מה עשה השור לאביך. בן הגוי לקח רובה ורץ למרעה, למראה אביו השוכב הרוג מלא דם נתמלא הבן זעם וירא בשור והרגו. וכך התקיים מה שכתב המקובל הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל.

גשמי ברכה

באחת משנות הבצורת שהייתה בתימן היה רעב גדול האדם והבהמה סבלו ולא נראה היה כי עתיד לרדת גשם. פנו הערבים ליהודים בבקשה שיתפללו לגשמים, כי תפילותיהם לא הועילו. אלא שהיהודים אומנם התחילו לערוך תפילות ובקשות לירידת גשמים וגם ערכו תענית שני וחמישי וכן על זה הדרך כפי הכתוב בדיברי חז"ל. ולאחר כל זה משלא נענו ולא ירדו גשמים פנו זקני העדה ונכבדיה אל כב' הגאון מארי חיים מוסא חג'בי זצוק"ל (הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצוק"ל) ובקשו שיתפלל ויבקש על הגשמים כי המצב בכי רע ובטוחים הם כי תפילתו של הצדיק מרא דאתרא תשמע במרום וגשמים ירדו להחיות את הארץ. הרב קבע כי כל התושבים יתייצבו ב'בית החיים' (בית העלמין היהודי) למחרת בשעה מסויימת, הגברים והזקנים, המארי' מלמד התינוקות ותלמידיו, והנשים והבנות בסוף, ועוד ביקש את בנו בכורו (ושמו כשם אביו ר' חיים זצ"ל) שיוציא את התיבה מבית הכנסת אל סמוך ל'בית החיים' לקח בנו בכורו של הרה"ג את התיבה כמצוות אביו עד למקום.

למחרת כשכל התושבים היו במקום בקשו הציבור והזקנים מכבוד הרה"ג לקום ולהתפלל בעדם, כיבד כב' הרב את אחד הזקנים שהיה מבוגר ביותר (כבן מאה שנים) וזה קם ואמר מספר בקשות וישב, לאחר מכן ביקשו שוב הציבור את כב' הרב לקום, קם כב' הרב ונשא דברי התעוררות ועוד אמר סליחות שגרמו לבכי רב בקרב הציבור, עמד הרב ליד התיבה שהוציאו מבית הכנסת והוסיף לדבר דברי התעוררות, ובין היתר שאל בקול מרגש ומרטיט, האם כולם הביאו טוריות ומעדרים? אם אין גשם ממה נחיה? נחפור לנו קברים שהרי אם אין מים אין חיים! שוב געה ציבור המתפללים בבכייה גברים זקנים נשים וטף. לאחר מכן אמר הרב הקדוש עוד בקשה לירידת הגשמים, ומשסיים הורה הרה"ג למארי' מלמד התינוקות של בית רבן לקרוא יחד עם תלמידיו הרכים את הפסוקים "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר..". מיד לאחר שסיימו תינוקות של בית רבן לקרוא את הפסוקים התקדרו השמים עבים וגשמי ברכה החלו לרדת עד כי הקהל הרב שנוכח במקום חפש מחסה מפני הגשמים הגיעו האנשים לבתיהם רטובים אך גם שמחים וטובי לב על שהקב"ה שמע תפילתם וקיבל דמעתם והוריד גשמי ברכה. גם הערבים שבחו את ה', והודו כי תפילת היהודים נשמעה, וגם כיבדו יותר את מארי' הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצוק"ל (הרה"ג חיים מוסא חג'בי זצוק"ל) וכך נעשה קידוש ה' ברבים ע"י הרב חיים מוסא חג'בי זצוק"ל וכן ע"י קהילת יהודי 'רבוע' כוולאן שבת"מן.

הנערה ה"מאובנת"

כידוע עד לפני יותר מחצי יובל שנים לא היו "תחנות כח" המייצרות חשמל בתימן, ועל כן ברוב ערי תימן השתמשו בעיקר בעצים להסקה לחימום ה"טאבון"(מעין תנור אפיה) וכ"ו. ועל כן עצי ההסקה ("החטב") היו 'מצרך' החשוב בכל בית וכל משפחה הייתה שולחת את נציגיה ללקט מהם.

באחת הפעמים יצאה קבוצת נערות מהיישוב 'רבוע' לחפש אחר עצי הסקה, שמו פעמיהם אל עבר ההרים והתרחקו מאוד ממקום ישוב, מצאו עצים להסקה, והחלו צועדות חזרה למקומן. בדרך חזרה ל'רבוע' עברו בתוך ערוץ עמוק בין שני הרים ומפל מים ירד מראש ההרים, הערוץ היה די ארוך ולקח זמן עד שהבנות יצאו מעברו השני, ביציאתם מהערוץ שמעו רעש מוזר מראש ההר, רעש של "דבר מה" הנופל ומתגלגל ושוב נופל ומתגלגל...תח,תח,תח,תח... הביטו הבנות אל ראש ההר וראו "דבר מה" ניתק ממקומו ונופל הישר לפניהם. הנערה (י.ת) שהובילה בראש התור ראתה כי "הדבר" המונח לרגליה הוא מעין דמות אדם על כל אבריו ונראה כי הוא עשוי מעץ. מיד אמרה 'שמע ישראל, שמע ישראל' והזהירה את הבנות ההולכות אחריה בשורה עורפית לבל יגעו "בדמות" המונחת על הקרקע. שמעו יתר הנערות את אזהרת חברתן (י.ת), איגפו את הדמות המונחת על הקרקע ונזהרו שלא לגעת בה. כולן שמעו לאזהרת חברתן חוץ מאחת (ס) שהייתה אמיצה מאוד, אמרה אותה הנערה 'על מה שמע ישראל? על חתיכת עץ? ממה אתן פוחדות?! בעטה הנערה "בדמות" שעל הקרקע, ומיד נפלה הנערה על "הדמות" התכווצה ונתאבנה ורק עינה פקוחות בוהות. נבהלו חברותיה והחלו קורות בשמה אך היא כאבן שאין לה הופכין, ללא תזוזה וללא דיבור, מכווצת "כמאובנת" ומצחה מונח על "הדמות". מיד נשארו מספר מהנערות לשמור על "המאובנת" והשאר חזרו במהירות האפשרית ל'רבוע' כדי להזעיק עזרה. מיד הזדרזו ויצאו מספר גברים מ'רבוע' ואלונקה בידיהם אל עבר המקום שבו שכבה הנערה "המאובנת" והביאו אותה אל בית הוריה ביישוב 'רבוע'. הוריה המודאגים של הנערה פנו מיד לבקש את עזרת הרב הגאון שהיה ידוע בבקיאותו הרבה בקבלה וברפואה. הגיע המקובל הרה"ג מארי' חיים מוסא חג'בי זצוק"ל אל בית הנערה "המאובנת", וראה שהיא כאבן שאין לה הופכין. בחוכמתו הרבה הבין וידע כי נכנס בה מזיק רח"ל, ערך תפילות מיוחדות וציווה על המזיק שיצא מיד, אך המזיק סירב לצאת. שאל המקובל את המזיק מדוע נכנס בנערה,

ענה המזיק מפני שבעתה בי. ציווה המקובל שוב על המזיק לצאת מיד מהנערה, אך המזיק בסירובו, בינתיים הרים כבוד הרב המקובל כלי עם גחלים שהכין מבעוד מועד ואמר למזיק אם לא תצא אני שופך עליך את הגחלים הבעורות ואשרוף אותך. המזיק נבהל וצעק לא מארי חיים אל תעשה לי כדבר הזה הרב המקובל מדבר עם המזיק והוא עונה לו, ציווה הרב המקובל על המזיק והשביע את המזיק בשמות שהזכיר שיעזוב את הנערה מבלי לגרום לה נזק כל שהוא, שיצא דרך רגלה ושלא יחזור אליה בעתיד ולא לזרעה אחריה לעולם וגם לא לאחרים. המזיק נשבע לרב שלא יזיק לעולם ושיצא מהרגל שבעטה בו, ולפתע כל הנוכחים בחדר הרגישו ושמעו משב רוח וחבטה פתאומית היוצאת מהחדר ואותה הנערה חזרה לעצמה כאילו לא קרה לה דבר, ולא הבינה מדוע כבוד הרב וכל הנוכחים סביבה, מפני שלא ידעה ולא זכרה דבר מרגע שניכנס בה המזיק עד לרגע שיצא ממנה, שאלה הנערה את כבוד הרב חיים בן משה חג'בי זצוק"ל מה הביאך היום אל ביתנו? ענה לה המארי', לא כלום, רק את הרגשת מעט לא טוב ועכשיו ברוך השם את בריאה ושלמה...

השמות שמורים במערכת. סיפור זה סופר ע"י עדי ראייה. וגם ע"י הגב' נח שתחי' שהייתה אחת הנערות והיא פסעה אחרי הנערה ס' המאובנת". ועוד סיפרה שהדמות הייתה בעלת ידיים ורגלים וראש, וראש הדמות היה חלק ללא אוזניים וללא עיניים וללא אף וכי"ו, וכן גוף הדמות היה חלק, כמו בובה מגולפת מעץ. ועוד סיפרו כי המזיק יודע מי עומד מולו ואת שמות האנשים הבאים עימו במשא ומתן מעמדם ותוארם. ועוד מספרים כי הרה"ג חיים מוסא חג'בי זצוק"ל בחוכמתו קדושתו וידיעותיו בקבלה טיפל במספר לא מועט של מקרים מהסוג הנ"ל, שלט במזיקים ובש.ד ומנע מהם להזיק.

מרפא לחולה

כדרכו בקודש וכמידי ערב ישב המקובל הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל (חיים מוסא חג'בי) בביתו ועמל בתורה.

מספר שעות קודם לכן בכפר חיצ'ן המרוחק כשעתיים הליכה מבית הרב התחולל דבר מה, (הרב התגורר ביהוד אל רבוע) אחת הנשים חשה ברע אבדה את שפיות דעתה רח"ל ועל כן דיבורה וכל מעשיה השתנו לבלי הכר וללא שליטה.

באותו הכפר הכירו היטב את המקובל הצדיק הרב חיים בן משה חג'בי את חוכמתו הגדולה ובקיאותו ברפואה, חשבו והתייעצו מה לעשות ואיך לרפא את החולה אך כל מה שעשו לא הועיל. לבסוף החליטו לפנות לכבוד הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל ולבקש את עזרתו. בחצר ביתה של החולה היו מספר נערים שעמדו לראות איך ייפול דבר והנה פונים אליהם זקני העדה ומבקשים משניים מהם לרוץ אל כבוד המקובל הרב חיים בן משה חג'בי ולספר לו את מצבה של האישה ולבקש מהרב שיואיל לבוא אליהם לכפר לרפא את האישה. שני הנערים רצו כמצוות הזקנים ובעודם בדרך קם כבוד המקובל הרב חיים בן משה חג'בי מלימודו נגש לארון ששם היו מונחים כל דברי המרפא שלו והכין תרופה מסוימת, ניגש הרב המקובל לאשתו הצדקת בדור חג'בי בת ר' יחיא הושיט לה את התרופה ואמר לה בעוד כחצי שעה יגיעו שליחים מכפר חצ'ן להודיע על חולה הזקוקה לתרופה, ועל מנת לא לעכבם תני להם את הרפואה הזאת ותגידי להם שיגידו לנשות המקום המטפלות בחולה שימרחו על גופה מהתרופה וגם יתנו לה מעט לשתות מהתרופה ובבוקר תהיה אי"ה בריאה לחלוטין. הרב לאחר שאמר דברים אלו חזר ללימודו.

כעבור חצי שעה הגיעו השליחים אותם שני הנערים כפי שאמר כבוד הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל, אותם הנערים קיבלו מידי הצדקת בעלת החדר בדור חג'בי בת ר' יחיא את התרופה שהכין הרב, ויצאו בחזרה לדרכם. בהגיעם למקום מסרו את התרופה ואת ההוראות שאמר הרב לאנשי הבית ולזקני העדה שהיו במקום ואלה אמרו לנשים שיעשו עם התרופה כדברי הרב הצדיק במדויק, ואכן כך נעשה. והנה השתפר מצב החולה, ובבוקר קמה בריאה לחלוטין כאילו לא היה לה דבר יום קודם.

היא ומשפחתה וכל מי שראה את מצבה הקודם וכל מי ששמע מעשה זה הודו ושבחו ל ה' יתברך רופא כל בשר ובזה נעשה קדוש שם שמים ברבים.

סיפור זה שמענו מפי העד ר' ומרי משה בן סעדי'ה חג'בי ה' יאריך ימיו וישלח לו רפואה שלמה, עד ראה והוא היה אחד הנערים השליחים ששלחו הזקנים אל המקובל הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל. (מארי חיים מוסא חג'בי זצ"ל).

כהרף עין

ב אחד הימים שיחקו ילדים להנאתם מחוץ למקום מגוריהם (מחוץ ל'יהוד אל רבוע') היה זה מקום בעל נוף קסום שדות מעובדות ולא מעובדות, גבעות גבוהות ופחות, וכן ואדיות, נוף עוצר נשימה, מקום זה שלא היה רחוק ממקום מגורם של הילדים משך אליו את הילדים לשחק ולהתרוצץ בשעות הפנויות שלהם.

לפי הסיפור ולפי עדויות, במקום הנ"ל היו מזיקים רח"ל, וכן על פי עדותו של מרי ור' ש.נחשון ז"ל שהיה אחד מהילדים שעליהם נספר את הסיפור.

באחד הפעמים ששיחקו שם הילדים התעורר ויכוח בן שני חברים, ויכוח זה גלש והגיע עד כדי הרמת ידיים, הילד החזק מבין השניים (ש.ג.) גבר על חברו והכה אותו. מיד למקום הוזעקה אמו של הילד המוכה, וכשראתה את בנה צורח ובוכה כאב לה עד שלא שלטה בלשונה וקיללה את הילד המכה "ג'ני ידכול מן עינאק" כלומר "כנס השד המזיק בעיניך" לקחה את בנה והלכה לה, לא עברו דקות ספורות והילד ש.ג. חש כאבים עזים בעינו והתחיל לבכות חבריו שרצו לדעת מדוע הוא בוכה נגשו אליו וראו את אחת מעיניו נפוחה ובולטת מאוד עד שהדבר הפחיד אותם. לקחו את חברם איתם והביאו אותו לאמו, אמו ראתה את מצב העין של בנה נבהלה מאוד שכן העין נראתה כאילו עומדת לצאת ממקומה, מיד הזעיקה האם את בעלה ובהתייעצות החליטו מיד להביא את הילד לפני המקובל הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל שהיה ידוע בס"ד כרופא לכל דורש ולכל מחלה. המקובל הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל קיבלם בסבר פנים יפות הרגיע אותם נטל ידיו פתח את 'החפץ' (לרב היה ספר עתיק מאוד, יש אומרים 'שחפץ' זה עוד מימי עזרא הסופר) עיין בספר ואמר להם, בס"ד אעשה לו רפואה ובבוקר כבר יהיה בריא. הסירו דאגה מלבכם, תשועת ה' כהרף עין.

הרב הכין את הרפואה קשר עם רטיה (תחבושת) על העין ושלח אותם לשלום לבתם.

למחרת בבוקר אביו של הילד קם לתפילת שחרית וחשש בליבו, האם להעיר את הילד במצבו לתפילת שחרית בבית הכנסת? כיצד יוכל הילד לקום עם עין שנראה שהיא עומדת לצאת ממקומה? הביט האב על ילדו הישן והנה הוא רואה לתדהמתו כי התחבושת נפלה והעין בריאה לחלוטין. נפעם מרוב שמחה קרא לאשתו שתראה את הפלא הגדול, העין בריאה לגמרי ואין סימן לנפיחות שהיה יום קודם. שניהם שמחו מאוד הודו לה' יתברך, וגם למרי חיים בן משה חג'בי זצ"ל (מרי חיים מוסא חג'בי)

הגוי והרובה

מעשה בשני אחים גויים אשר התגוררו ב'רבוע' (לא הרחק מאזור 'יהוד אל רבוע' שבו התגורר הרב) ולהם רובה מובחר מהיקרים והטובים ביותר שהיו באזור מגוריהם, לרובה זה שהיה מקור גאוותם החליטו לבנות מקום מיוחד בתוך ביתם 'כספת' חזקה במיוחד שבה היו מניחים את הרובה.

(את דלת הכספת הזו בנה עבורם הצדיק הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל)

באחד הימים הגוי הבכור שבאחים יצא מביתו למספר ימים לעיסוקיו ואת מפתחות 'הכספת' לקח עימו, רצה אחיו הצעיר של אותו גוי להניח את ידו על הרובה אך לא יכל, אחיו לקח עימו את מפתחות הכספת. בא לפני הרב ובקש ממנו שיפתח לו את הכספת ואחר כך יסגור כפי שהיה, הרב שהיה גם בעל מקצוע, נענה לבקשת הגוי (הצעיר) פתח את הכספת וחזר לתלמודו, חלפו מספר ימים והגוי (הבכור) חזר לבתו ונודע לו כי אחיו הצליח להניח ידו על הרובה, שאל וחקר הגוי את מי הזמין אחיו לבצע את העבודה של פתיחת הכספת, כאשר שמע הגוי כי רב היהודים הוא שהצליח לפתוח את הכספת חרה לו מאוד וגם הרגיש עלבון גדול, נשבע אותו הגוי כי ינקום ברב הקדוש. לקח הגוי את הרובה בידו וגמר בליבו להרוג את הרב.

- חג הסוכות הגיע והרב ישב בסוכתו (בית הרב בן שבע קומות היה, וסוכת הרב נבנתה בקומה העליונה)

צעקות וקללות נשמעו מחוץ לדלת בית הרב, היה זה הגוי שהגיע והרובה בידו, נכנס בפראות הגוי עם נשק דרוך והחל מחפש את הרב מורי' חיים, כרגיל בית הרב היה מלא אנשים, יש מי שנכנס להשביע רעבונו, יש מי שנכנס לשאול שאלה את כבוד הרב. הגוי החל מחפש את הרב מחדר לחדר ומקומה לקומה עד לקומה העליונה שבה הייתה ממוקמת הסוכה. בתוך הסוכה ישב הרב ולמד, כשהרגיש הרב בסכנה הקרובה "אמר הרב מה שאמר" והעלים מהגוי את הראיה, הגוי נכנס לסוכה עמד מול הצדיק, ולא הבחין בצדיק. עזב הגוי את בית הרב בפחי נפש ובס"ד לרב הצדיק חיים בן משה חג'בי לא אונה כל רע.

למחרת היום הנה זה פלא, אותו הגוי שרצה יום קודם להזיק לצדיק בא לבית הצדיק לבקש סליחה מהצדיק ועוד הביא עמו שני כבשים ועוד מתנות, כשראה הגוי את הצדיק כרע על ברכיו, והחל מנשק את ברכי הצדיק בבקשה ותחנונים שיסלח לו.

אמר לו הצדיק אני סולח לך ואיני רוצה במתנות שלך. ובתנאי שתבטיח לי שלא תחזור לדרכך הרעה ותקבל על עצמך שלא להזיק לאף יהודי לעולם. הבטיח אותו הגוי וקיבל עליו את כל מה שאמר לו רב היהודים. ועוד סיפר הגוי לכל הנוכחים כי בחלום הלילה באה לו דמות שהזהירה אותו לבל יעיז להזיק ליהודי הקדוש הרב חיים (בן) משה חג'בי...

בן השיח

מה שיש

הרב חיים (בן) מוסא חג'בי זצ"ל היה ידוע בבקיאותו הגדולה בתורה היה בעל חכמה גדולה ויראת שמיים צניעותו וענוותנותו הייתה לשם דבר.

מקמו בבית הכנסת היה ליד הפתח. לבית הכנסת היה מגיע מוקדם מאוד לפני שאר המתפללים, ובדרך כלל כשהוא לבד בבית הכנסת למד משניות, עין יעקב, ופוסקים, עד עלות השחר, ומכאן ואלך יחד עם הציבור שהגיע היו קוראים תהילים עד זמן תפילת שחרית. הרב היה בעל תפילה נדיר וקולו היה רגיש.

המילים היו יוצאות מתוך ליבו ולא רק מפיו והשומע היה נפעם ונרגש התפילה הייתה מקבלת משמעות אחרת וחודרת אל הלב וכך הציבור היו נסחפים אחריו. כל זה בימים רגילים ובשבתות. בימים הנוראים כל שכן, הגם שהוא היה צנוע מאוד ולא ביקש לקום לתיבה הציבור היה מפציר בו מאד עד שלא יכל לסרב. ובפרט בראש השנה בתקיעת השופר הציבור רצה ובחר בו להיות להם ש"צ וגם התוקע, וכך בכל מועדי ישראל.

באחד מימי החול כשהגיע הצדיק הרב חיים בן משה חג'בי (הרב חיים מוסא חג'בי) כמנהגו מוקדם לפנות בוקר לבית הכנסת, פתח את דלת בית הכנסת, הדליק את הפתילות להאיר את חלל בת הכנסת, והנה הרב רואה גוי תלוי תפוס בבגדו על יתד ברזל מעל פתח בית הכנסת. אותו הגוי היה כמו "גולם קפוא" ולא יכל לדבר, הרב 'אמר מה שאמר' כדי שאותו גוי יוכל לדבר.

והנה הגוי החל מתחנן על נפשו וביקש מהצדיק הרב חיים בן משה חג'בי שיוריד אותו מעל היתד שבו נתלה בבגדו אל ריצפת בית הכנסת.

הרב אמר לגוי קודם תומר לי מי אתה? מה אתה עושה כאן? ואיך נתלתה בבגדך על היתד הגבוהה שמעל לדלת בית הכנסת? (כמובן שהרב ידע את התשובות, אך הרב רצה שהגוי יודה במעשיו הנלוזים ולא יחזור לעשות כן)

הגוי החצוף סירב לענות לשאלות הרב, כשראה הרב כך התעלם מהגוי (השאיר אותו תלוי בבגדיו) ישב הרב במקומו הקבוע והחל ללמוד. ראה הגוי כי הרב מתעלם ממנו, פנה לרב ואמר אני אספר לך רק אם תוריד אותי מכאן. ענה הרב לגוי, קודם תענה לשאלתי ואחר כך אני הוריד אותך.

כשראה הגוי כי אין לו בררה סיפר כי בא לגנוב ספר תורה נסה לפרוץ את דלת בית הכנסת ולא יכל כי דלת בית הכנסת הייתה חזקה מאד (את הדלת בנה הרב בעצמו, הרב היה גם בעל מקצוע) ולכן עשה פריצה קטנה דרך הגג ונכנס, וכשהגיע להיכל בית הכנסת ושלח ידו אל עבר ספר התורה העתיק שבבית הכנסת, הגוי נזרק בעוצמה חזקה באוויר עד שנתלה באוויר על היתד שמעל פתח בית הכנסת. (ספר התורה המדובר הוא "ספר אליהו" היום הספר נמצא בבית הכנסת)

"בית יעקב" בפתח תקווה, שעריה במשך השנים כאן בארץ הוחלפו מספר יריעות מספר התורה העתיק עקב תיקונים במשך השנים)

עוד סיפר הגוי כי הוא בנו של שייח' עשיר וחשוב באזור ואמר את שמו ואת שם אביו. אמר הרב לגוי כי עליו לתת שני פחים שמן להדלקת הפתילות בבית הכנסת. הגוי הסכים ולאחר מכן שחרר הרב את הגוי.

אביו של אותו הגוי היה מגדולי 'השייחים' שכל המכובדים באים אליו יושבים בדיוואן (סלון) על שטיחים ודרגשים מעשנים בנרגילות לועסים קאת ומשוחחים על הא ועל דא מקיימים דיונים והתייעצויות שלהם. הבן היה אהוב על אביו השייח' מאחר והיה בנו יחידו, ולכן הייתה גאוותו של השייח' שבנו יחידו ישב לידו בכל ישיבה ואספה שבה נפגש עם שאר 'השייחים'.

עברו מספר ימים מיום שבו התחייב הגוי לפני הרב המקובל לתת עבור בית הכנסת שני פחים שמן, והגוי (בן השייח') לא עמד בדיבורו ולא חשב לקיים את הבטחתו לרב. באספה הראשונה של 'השייחים' מאז המקרה בבית הכנסת, ישב הגוי כהרגלו ליד אביו השייח', והנה לפתע הגוי נאנק והכחיל ועניו בלטו ונשימתו כבדה עליו, מצבו החמיר עד שכל הנוכחים חרדו לגורלו וכל שעשו על מנת להקל עליו ולרפאו לא עזר כך במשך דקות ארוכות, והנה כאשר נראה כי אפסה כל תקווה שב 'בן השייח' לאתנו כאילו לא אירע דבר. חזרו 'השייחים' לעיסוקם, והנה שוב הגוי נחנק. תופעה זו חזרה על עצמה מספר פעמים. אביו של אותו גוי ידע כי עד לאותו יום בנו תמיד היה בריא, והבין כי לא לחינם באה צרה זו, אלא בוודאי בנו עשה דבר שאינו כשורה, שלף האב (השייח') את 'השבריה' מנדנה ונישבע כי ישחט את בנו לעני כל הנוכחים אם בנו לא יספר לו מה עשה ועל מה זה באה לו תופעת החנק מספר פעמים לסירוגין.

סיפר אותו הגוי לעיני כל הנוכחים כי פרץ לבית הכנסת של היהודים... ושהרב של היהודים שחרר אותו... הבין השייח' כי בנו נענש על מעשיו הרעים, נחפז השייח' ומיהר לאזור 'רבוע' שבו התגורר הרב חיים בן משה חג'בי נגש השייח' אל כבוד הרב ובקש ממנו שיבטל את רוע הגזרה שפקדה את בנו, השייח' בקש והתחנן על חיי בנו עד שהרב נעתר והבטיח כי בעזר השם בן השייח' יהיה בריא ובתנאי שיקיים את הבטחתו להביא שמן עבור בית הכנסת ועוד בתנאי שלא ישוב לעולם לעשות כדבר הזה לא באותו מקום ולא במקום אחר, הלך השייח' והביא בנוסף לשמן גם מטבעות כסף עבור בית הכנסת של היהודים וגם כבש, וכל זה לכבוד בית הכנסת.

וגם בזה נעשה קדוש שם שמים ברבים, באזור 'יהוד אל רבוע' כוולאן שבתים.

הנכד והחמור

בוקר של שמש עלה על מחוז 'כוולאן' שבתימן, בשדות המרוחקים החיטים כבר הבשילו והאיכרים החלו לקצור את פרי עמלם-

-סעדיה, סעדיה, נשמע קול קריאה בבית הרב, סעדיה, סעדיה...
קולה של הצדקת בדור ע"ה אשת הרב (המקובל חיים בן משה חג'בי זצ"ל) בקוראה לנכדה הקטן.

- בעלה הצדיק נגר מומחה היה, ואף על פי ששימש דיין ורב הקהילה, לא התפרנס מן הקהילה ולא היה לטורח על צאן מרעיתו, ועל כן לא היה באותה שעה בביתו.

כן סבתא, מיהר הנכד ונגש אל סבתו האהובה, למראה נכדה חיוך התפשט על פני הצדקת. סעדיה, סבך עובד בכפר 'כטמה', בבקשה קח אליו את חמורו...

סעדיה הקטן כבן 11 שנים היה ומעולם לא היה ב'כטמה' וליתר דיוק מעולם לא יצא את אזור 'רבו' שבזו התגורר, למעשה 'רבו' הייתה עבדו עולם ומלאו, פה ברבו' התגורר סבו הנערץ הגאון, איש האשכולות, המקובל, הדיין, הרופא, המוהל, השוחט, המקדש ומגרש, פה גם שאר קרוביו דודיו ומכריו מתגוררים, ומה יאמר לסבתו? יסרב? אבל איך אפשר לסרב לסבתו האהובה הצדקת?

החמור יודע את הדרך. נשמע קולה של הסבתא, כאלו קראה את מחשבותיו, החמור ייקח אותך עד מקום עבודתו של הסבא. סעדיה עלה על גב החמור, והסבתא קשרה את הנכד אל גב החמור, כדי שלא ייפול הילד בדרך... וכך יצא סעדיה לדרך על גב החמור.

השמש כבר עמדה לה במרכז השמים, שעת הצהרים הגיעה, הנכד הצעיר גמע כברת דרך לא מבוטלת, וכבר חלף על פני הכפרים 'אלקשמה' ו'ודוח' ו'וקע אל מכרף אלעלה' והנה לפניו עמק רחב ידיים מלא תבואה עמק זה נקרא 'וואדי לאנג אלעכברי', החמור פסע אל תוך העמק, ולפתע ללא סיבה הנראית לעין רבץ על ברכיו כך שהתבואה שצמחה סביב כיסתה את החמור ואת רוכבו מעיני כל.

סעדיה החל מדרבן את החמור שיקום מרבעו אך החמור בשלו רובץ ולא קם. סעדיה בצר לו התיר את החבל שקשר אותו לגב החמור ירד מגב החמור והחל מושך את החמור על מנת להקימו מושך ומכה את הבהמה אך ללא הועיל, סעדיה המבוהל החל לבכות ולתדהמתו גם מעיני החמור זולגות דמעות, סעדיה הקטן בוכה, והחמור בוכה אך ממשיך לרבוץ. האם יש בשדה אנשים? סעדיה הפנה מבטיו לארבע רוחות השמים, אולי יעברו אנשים, אך לתדהמתו העמק שומם, לא יהודים ולא ישמעאלים, לא איכרים ולא עובדי אורח, דממה

מוחלטת, אין נפש חיה, רק סעדיה והחמור הרובץ בתוך שדה התבואה.
'אדם ובהמה תושיע ה', הדהד הפסוק בראשו של הילד סעדיה 'אדם ובהמה תושיע ה'.

לפתע קול המון זועם, קול יריות וצחצוח חרבות הפר את הדממה, פרשים על סוסים וגמלים
שעטו בדהרה אל תוך העמק הרחב, אלה נסים ואלה רודפים, המולה וקול מלחמה נשמע
בעמק.

שעתיים התחבאו להם החמור והילד סעדיה והתבואה מסתירה אותם מעיני הפרשים, החמור
רובץ והילד לידו, עד שקולות המלחמה הלכו והתרחקו מהם.

היו אלה ישמעאלים, גדוד של חיילים 'טלעין' בשליחות 'האמם' (השליט) מאזור 'אל גהרנה'
לכוון 'צנעה'.

לפתע שוב דממה שררה בעמק, והנה החמור קם וסעדיה הקטן מיהר לעלות על גבו.
הרוכב והחמור חצו את עמק התבואה ועלו מהעמק אל דרך הכפרים 'אל כטם' ו'באשכול'
משם ירדו בהר עברו את 'קע אל מעיין' שם החמור הסתובב שמאלה ולנגד עיני סעדיה נגלה
כפר בראש ההר, החמור שהיה שקט לאורך הדרך, החל לנעור כאילו אומר לסעדיה זה מחוז
חפצנו, החמור פסע לתוך הכפר, והנה סעדיה רואה את סבו הצדיק הרב חיים בן משה חג'בי
זצ"ל מתבונן בו מבעד לחלון הבית בו שהה...

פתח הצדיק ואמר, ידעתי את מה שקראך בדרך, וגם ידעתי שהחמור רבץ בעמק, ואם החמור
היה ממשיך לפסוע בעמק החיילים היו רואים אותך ואת החמור, אותך היו חוטפים ומאסלמים,
ואת החמור היו לוקחים להם, ברוך השם שעשה לנו נס. ידעתי מתי יצאת מהבית ולמה
התעכבת אבל כל עכבה לטובה וב"ה שהצילך מהחיילים. מרגע שיצאת מהבית עמדתי
והתפללתי לשלומך, ברוך שומע התפילה

סיפור זה שמעתי מפי ר' סעדיה חג'בי שי"ח נכד הרב והוא מתגורר בעיר בני ברק..והוא עדות חיה לסיפור
זה, וסיפור זה הוא אחד מרבים, ולכן חשבתי שראוי שאעלה סיפור זה על הדף, בלשון ברורה ומנוסח
היטב, למען שמו יתברך, שבכל דור ודור הקב"ה שולח לנו צדיקים ועושה לנו ניסים, לכן הדפסתי סיפור
זה על הדף לאחר שחקרתי ובדקתי היטב, ישי בן ר' חיים חג'בי (הנין)

המזיקה – על יד המעיין

ש

ני בחורים יהודים היו בדרכם 'מגהרנה' אל הישוב 'רבוע' שבו התגוררו. נקרה בדרכם מעיין מים וירדו להרוות צימאונם. כשיצא ז.ע מהמעיין דרך על "דבר מה" ומיד נפל ארצה ושכב ללא תנועה "יבש ומאובן". חברו ז.ת השאירו במקום ורץ להזעיק אנשים לעזרה. הגיעו אנשים אל המעיין וקשרו את הבחור אל סולם ששימש אותם כאלונקה והביאו אותו עד הישוב 'רבוע' אל בית הוריו. אביו המודאג פנה אל המקובל הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצוק"ל וביקשו לבוא לביתם ולרפא את בנו. כבוד הרב המקובל אמר לאביו של הבחור שילך לביתו ושלא ידאג ושהוא יבוא אחריו. בינתיים כבוד הרב טבל ונטל ידיו והלך אל הבית שבו שכב הבחור. לקח כב' הרב המקובל גחלים בכלי (מווקד) והחל אומר תפילה, לאחר התפילה פנה הרב אל 'הש.ד' שנכנסה בבחור ושאלה מדוע נכנסה בבחור. ענתה 'הש.ד' מפני שדרך עלי ברגלו. שאל הרב את הש.ד מאיזה איבר נכנסה לתוך גופו של הבחור, ענתה לו הש.ד כי נכנסה מהרגל שדרכה עליה. ציווה הרב על הש.ד שתצא מהבחור מבלי להזיק לבחור או לשאר הנוכחים באותו המעמד. אך הש.ד סירבה לצאת. אמר לה הרב אם לא תצאי עכשיו אני אשפוך עליך את האש הזאת עם הגחלים ואשרוף אותך. צעקה הש.ד מארי' חיים בבקשה אל תשרוף אותי. לאחר פעמיים שהרב המקובל ציווה על הש.ד לצאת מהבחור ולא יצאה, השביע הרב את הש.ד שתצא מבלי להזיק ועוד כתב הרב המקובל על ארבע הקירות שמות קדושים והעביר אצבעו על הקיר ומיד נכנעה הש.ד ויצאה בקול שריקת רוח חזק וכל הנוכחים במקום באותו מעמד שמעו והרגישו את קול "משב" הרוח החזק כאשר יצאה הש.ד מהבחור. מיד לאחר יציאת הש.ד מגופו חזר הבחור ז.ע לאיתנו ולבריא אותו כפי שהיה לפני המקרה. הרב המקובל כתב עבורו קמע והבחור ענד קמע זה עליו.

לאחר מספר ימים יצא הבחור אל מחוץ הישוב ובדרכו פגשה בו הש.ד וחטפה את הקמע שעל צווארו, חשש וחזר למארי' חיים וסיפר את אשר קראו, הרגיעו הרב ואמר לו- אין לה אלא מה שלקחה ובך כבר לא תפגע. וכך היה..

מעשה זה הוא אחד מני רבים שכבוד המקובל מארי' חיים בן משה חג'בי זצוק"ל פעל וטיפל בהצלחה רבה וע"י כך קידש שם שמים ברבים. מעשה זה סופר ע"י עדי ראייה שנוכחו במקום בזמן האירוע, וגם מפי עדים שלימים שמעו את הסיפור מפי מי שהיה הבחור אז, מארי' ז.ע ז"ל בעצמו.

(עוד מספרים כי הש.ד המוזכר במקרה זה היה ממין נקבה / ע"פ הקבלה ש.ד פוחדים מאש וממים / כל הש.ד יודעים ומכירים את שמות בני האדם הבאים עימם במגע ואת תוארם ומעמדם בחברה).

המחלוקת בן חכמי חג'בה

מעשה שהיה בעיר חג'בה, הרב אהרון תם ז"ל שחט שור ונתעורר ספק לאחר הבדיקה האם בשר השור כשר. וכך נתעוררה מחלוקת בין חכמי המקום לבן הרב תם שהכשיר את השור. שמע אביו של הרב אהרון תם כי בנו מכשיר את השור פנה אל בנו ואמר לו - אמנם אתה בקי בשחיטה ותלמיד חכם אבל ראוי שתקבל את דעת חבריך החכמים. ראה הרב אהרון תם כי דעתו אינה מתקבלת ושלח בדחיפות שליח ובידו איגרת ובה פירט את כל הסוגיה והשאלה בכתב אל כבוד מרא דאתרא אב"ד הגאון מארי' חיים בן מוסא חג'בי זיע"א רבה של 'רבוע' כוולאן.

מרא דאתרא אב"ד הרב הגאון מארי' חיים בן משה חג'בי ובנו הגאון הדיין מארי' מוסא בן הרב חיים חג'בי זיע"א עיינו באיגרת היטב ושלחו תשובה מפורטת בכתב ושאינה משאירה סימן שאלה וקבעו כי השור כשר לכתחילה ואין לפקפק. מרא דאתרא אב"ד הגאון מארי' חיים בן מוסא חג'בי זצוק"ל חתם ומסר בידי השליח, וכן הורה לשליח שאם ירצו יוכלו לפנות גם לחכמי צנעא. כשהגיע השליח אל העיר חג'בה ומסר את תשובת הרה"ג חיים בן משה חג'בי בכתב אל הרב אהרון תם, שמח הרב אהרון תם והראה את התשובה לשאר החכמים, וכדי לפייסם שלח פרש ערבי רכוב על סוס מהיר גם אל חכמי צנעא ובידו איגרת השאלה ותשובתו של מרא דאתרא מארי' חיים זיע"א. בינתיים הרב אהרון תם ושאר החכמים רכבו על חמורים ופניהם אל צנעא. כשהגיע השליח לבית דין צנעא והראה להם את השאלה וגם את כתב תשובתו של מרא דאתרא הגאון מארי' חיים בן מוסא חג'בי זיע"א, מייד וללא בדיקה נוספת חכמי בית דין צנעא סמכו על תשובתו של מרא דאתרא הגאון מארי' חיים בן משה חג'בי זיע"א שהיה ידוע ומוכר להם כגאון גדול והוסיפו את חתימותיהם על יד חתימתו. בינתיים השליח הודיע כי השוחט הרב אהרון תם וחבריו החכמים רכובים על חמורים ועוד מעט יגיעו גם הם אליהם לבית הדין בצנעא. חכמי בית דין צנעא שחררו את השליח וחיכו לרב אהרון תם וחבריו. כשהגיע הרב אהרון תם לבית דין צנעא התרשמו הדיינים מבקיאותו הרבה ועוד משום שהיה צעיר בשנים. מסרו לו את הפסק ואמרו לו. ולחבריו - יש לכם רב גאון גדול ומוכר מארי' חיים בן משה חג'בי והוא נשיא אב"ד ברבוע כוולאן, מדוע הטרחתם עצמכם עד לכאן? אתם לא צריכים להגיע עד צנעא.

הרב אהרון תם וחבריו יצאו מצנעא חזרה לחג'בה, כשהגיעו לחג'בה מיהר הרב אהרון תם להראות את הפסק לכל חכמי המקום ולהניח את דעתם שגם מרא דאתרא הגאון מארי' חיים וגם ב"ד צנעא הכשירו את השור, אך לא מצא את הפסק, והצטער מאוד.

בדרך אחריהם יצא מצנעא הגאון מארי' יוסף תנעמי זצ"ל (היה אחד מהדיינים שהסמיק מרא דאתרא הגאון מארי' חיים בן משה חג'בי זיע"א) ובדרך מצא את כתב הפסק שנפל בדרך לרב אהרון תם זצ"ל. כשהגיע הרב יוסף תנעמי זצ"ל לרבוע כוולאן שלח שליח מהיר לעיר חג'בה עם הפסק והודיע לרב אהרון תם כי מצא את כתב הפסק בדרכו מצנעא לרבוע כוולאן, הרב אהרון תם שמח שמחה גדולה והראה לשאר חכמי המקום וכולם הודו לקב"ה.

מעשה זה סופר ע"י מספר עדים ובניהם ר' יוסף תם הי"ו

חיית מן אלמות - תחיית המתים

המעשה המסופר כאן התרחש בתימן 'ביהוד אל רבוע' כחמש שש שנים לפני עליית "מרבד הקסמים" (בערך שנת 1943) והוא פלא גדול.

איילה הייתה ילדה בריאה מלאת חיים וחברותית ונהגה לשחק ככל בנות גילה במשחקים השונים ככל הילדים. בהיותה כבת עשר שנים בערך חשה ברע חלתה ונפטרה, השמועה על דבר פטירתה של הילדה הקטנה עשתה לה כנפיים בכל איזור 'רבוע' וכל קרובי המשפחה שכנים ידידים ומכרים החלו לנהור אל עבר בית משפחתה על מנת לחלוק לה כבוד אחרון ולקבורה...

נשלחו מספר גברים לכרות קבר עבור הילדה בבית העלמין היהודי וכן נשלחו נשים לרחוץ את גופת הילדה ולהלבישה תכריכים. לאחר מספר שעות כשסיימו אלה ואלה את מלכת המצווה, החל כל הציבור במסע ההלוויה. כשהגיעו הציבור לבית העלמין היהודי הבחינו כי הרה"ג חיים בן משה חג'בי רב הקהילה שאמור היה להיות נוכח במקום להספיד ולעורר את הלבבות לא נוכח במקום. מיד שלחו להודיע ולבקש מכבוד הרב שיגיע לבית העלמין - כי הציבור מחכה לו שיערוך את סדר הקבורה והספד הילדה. הגיעו שליחים אל כבוד הרה"ג ואמרו לו את דבר שליחותם, ענה להם הרב שלא ילך עימם וגם צווה עליהם לומר לכל הציבור הנמצא בבית העלמין לחזור על עקבותיהם, ועוד הוסיף הצדיק ואמר כי הילדה תתעורר ותחזור לחיים. נדהמו השליחים ואמרו לרב - כבוד הרב כבר חפרו את הקבר... ענה להם הצדיק - הקבר לא נועד לילדה. הילדה תחיה והקבר נועד לפלונית אלמונית (הרב נקב בשם פלונית ששמה שמור במערכת) כשחזרו השליחים ומסרו את דברי הרה"ג למלווים בבית העלמין נדהמו כולם והמולה נשמעה בין הציבור, אלא שבינתיים הילדה המתה התעטשה שלוש פעמים ברציפות לתדהמת הנוכחים ומיד הסירו מעליה את התכריכים וישמו פניהם יחד עם הילדה אל עבר הישוב... בעודם נכנסים לאזור מגוריהם הגיעה אליהם השמועה כי פלונית אלמונית הוכשה על ידי נחש ונפטרה. מיד התפנו כל הציבור יחד עם כבוד הרב לטפל בנפטר (האחרת) וטמנו אותה בקבר שחפרו בתחילה עבור הילדה.

חלפו שנים ואיילה זכתה ועלתה לארץ ישראל יחד עם כל בני משפחתה בעליית "מרבד הקסמים" היום היא מתגוררת בעיר פתח תקווה והיא עדות חיה למעשה...

זכות הצדיק הרה"ג חיים בן ר' משה חג'בי זצ"ל תעמוד לנו ולזרענו אכ"ר.

מעשה זה נכתב על פי עדים שזוכרים את הדבר וכן מפי הגב' איילה שתחי' אותה הילדה שקמה לתחיה הי"ו.

"גזרת היתומים"

פרק א'

ל הרה"ג רבי חיים בן משה חג'בי זצ"ל היה אח צעיר ממנו תלמיד חכם גדול ושמו ר' סלימן שנפטר בגיל לא מבוגר, בסביבות שנת ה'תרע"ז (1917) גם אשתו, גזל סלמה השיבה פיקדונה ליוצרה. וכך השאירו אחריהם שני ילדים יתומים סאלם וסעדי'ה בני חמש ושש. דודם רב הקהילה חיים בן משה חג'בי זצ"ל לקחם וגידלם הוא ואשתו הצדקת בדור ע"ה..

לא קלים היו חיי היהודים על אדמת נכר. ידועות היו לשמצה גזרותיו של השליט התימני באותו הזמן, הלא הוא "האמם יחיא". עוד בטרם הגיעו היתומים סעדיה ושלוש לגיל בר מצווה, הגיעה השמועה על "גזרת היתומים" גזרה זו פירושה לקחת את כל יתומי היהודים תחת חסות השלטונות המוסלמיים לעקרם מן הישוב היהודי ולהמיר את דתם למוסלמים לכל דבר. הרה"ג חיים בן משה חג'בי ואשתו הצדקת בדור ע"ה גידלו את היתומים והשגיחו לבל יודע לשלטונות כי נמצאים בבית היתומים, מפני החשש הגדול שמה השלטונות ייקחו את הילדים לשמך חס ושלוש, ועוד בנוסף מי שמחזיק ילדים יתומים בביתו עובר על החוק וצפוי למאסר ועוד עונשים כבדים הוא וביתו. על כן הרב חיים בן משה חג'בי שגידל יתומים בביתו באותם הימים סיכן את עצמו ועשה מסירות נפש גדולה מאוד.

והנה נודע לשלטונות ע"י מלשין ערבי על היתומים היהודים הנמצאים בבית הרב. בית הרב היה בקצה הכפר והיה נתן להשקיף ממנו למרחקים (הבית היה גבוה בן מספר קומות). באחד הימים, לאחר שהרב יצא מביתו למקום הנקרה 'אל מעיין' וכן שאר הגברים בבית יצאו למלכתם, השקיפו שני היתומים מחלון אחת הקומות העליונות בבית הרב, וראו שני שוטרים קרבים, הבינו מיד לאן פני השוטרים מועדות. במהירות ירדו למרתף הבית, וכיסו עצמם בערמות תבן. השוטרים הגיעו אל בית הרב וחקרו את אשת הרב הצדקת בדור ע"ה, הצדקת שכנעה את השוטרים בחוכמתה, כי לא נמצאים בביתם יתומים, והשוטרים חזרו כלעומת שבאו. בינתיים הוכח מעל כל ספק ע"י המלשין כי אומנם יש יתומים בבית הרב הלכו השוטרים אל השייח' המוסלמי של האזור (מעין ראש מועצה) ודרשו ממנו כי ימצא את היתומים, ולא- ילקח הוא עצמו למעצר. השייח' ועוזריו נגשו לחיפושים, והפקודה הייתה להביא את היתומים היהודים לבית היתומים של האסלם בכל מחיר, ועוד יצאה הוראה לעצור את הרה"ג חיים בן משה חג'בי על שהוא מתעתע בשלטון ועל שהוא מגדל יתומים.

השייח' שלח קבוצת שוטרים לשים מארב לרב הקדוש על פרשת דרכים הנקרא 'אלקשמה' - מעבר זה בין הרים ומי שנכנס למעבר זה לא יכל לברוח, מעבר זה בדרך המובילה מה'מעין' אל 'יהוד אל רבוע' המקום בו התגורר הרב. הרב הקדוש חיים בן משה חג'בי זצ"ל עוד לפני שהגיע אל המעבר שבו ארבו לו השוטרים, הרגיש כי נשקפת לו סכנה, וכי לא הכל כשורה. הבין הרב בחוכמתו כי זו העת לשנות את טעמו כפי שנאמר על דוד המלך "וישנה את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך" לקח הרב את 'כיס השינה שלו מבד לבן' (שק שנה דק ואוורירי שהרב היה לוקח איתו כשהיה יוצא מכפרו) קיפל הרב את הפאות הארוכות שלו (סימנים) מעל ראשו, ושם את 'כיס השינה שלו' על ראשו כמו 'עממת אסיד' עד שנראה 'כמו סיד מכובד' (גוי מכובד). רכב כבוד הרב על חמורו ללא פחד ישר אל אל מעבר 'אלקשמה' המקום שבו השוטרים הכינו לו מארב. שאלו אותו החיילים 'אליל ומן' ענה להם 'אליל והלה' השוטרים שאלו שוב, והרב ענה 'אליל ומן סידכום ומסמר ראסכום' ענו לו השוטרים 'עליק סחב אלה מעסלמה'. ועוד ברכו אותו. בנתיים הרב ניצל ולפני שהמשיך לדרכו, שאלו השוטרים, אולי ראתה יהודי בדרך? ענה להם הרב כן, הוא עוד רחוק חכו לו. השוטרים חיכו וחיכו כל הלילה עד הבוקר, רעבים וצמאים, וחסרי שינה. חזרו השוטרים אל המושל בלי הרב. שאל אותם המושל היכן היהודי? ענו השוטרים למושל, לא ראינו את רב היהודים, רק 'סיד'. ענה להם המושל, טיפשים, היהודי החכם היטל בכס, הרב של היהודים אדם חכם, ואתם טיפשים, לכן אתם תכנסו לבית האסורים במקומו. וכך ניצל הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצ"ל.

"גזרת היתומים"

פרק ב'

אנו חוזרים אחורה עם הספור, השוטרים עוד לא הציבו מארב לרב, והרב נמצא 'במעין' ועוד לא שב לכפר.

הלכו השוטרים לשייח' המוסלמי של אזור 'רבוע' (מעין ראש מועצה) ודרשו ממנו כי ימצא את היתומים, ולא יילקח הוא עצמו למעצר. באותו היום הרב לא היה בכפר וכן שאר הגברים הלכו למלכתם ולא היו בבית.

השייח' ועוזריו נגשו לחיפושים והסגירו את שני היתומים לידי קבוצת שוטרים שהגיעה במיוחד למקום. לקחו השוטרים את היתומים והחלו ללכת לכיוון תחנת המשטרה אשר שוכנת בכפר זרג'א. במשך כל שעות ההליכה היו הקטנים בוכים נופלים על הארץ ומתנגדים

לשוטרים, אך ללא הועיל. השוטרים לא הרפו מהם ולקחו אותם בחוזקה. הצדקת בדור ע"ה אשת הרב לא יכלה להיפרד מהיתומים והייתה הולכת אחריהם ומתחננת לשוטרים שיעזבו את היתומים לנפשם, אך ללא הועיל, וכן הסבתא ועוד נשים מהמשפחה ובכלל הלכו אחר השוטרים אך ללא הועיל. כשהגיעו לזרג'א ראו כי אין לאל ידם לעשות דבר וחזרו בצער רב ובדאגה למקומם.

במשטרת זרג'א רצו השוטרים להוריד לשני היתומים את ה"סימונים", הפאות המסולסלות, סימן יהודי מובהק המבדיל בין יהודי לבין גוי. הילדים שידעו וקיבלו חינוך יהודי עד גיל חמש שש בבית אביהם המלומד ר' סולימן זצ"ל, ומגיל חמש שש עד קרוב לגיל הבר מצווה התחנכו בבית דודם המקובל הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל רב הקהילה הזדעזעו מעצם המחשבה. - לכן לא פלא שהתנגדו ובכו ולא היה קל לשוטרים לגלח את פאות היתומים. החזיקו הילדים בראשם וכיסו פאותיהם בידיהם כדי שלא יוכלו השוטרים להורידם, אך הללו היו נחושים בדעתם וגילחו בסכין באכזריות את כל שיער הראש של הילדים עם הפאות, היתומים התנגדו ונפצעו באצבעותיהם ובראשם מהסכין שבה השוטרים גילחו אותם, פצעים וחתכים גדולים מלאו את ראשם ואצבעותיהם ודם רב נזל מהם. מסירות נפש של יתומים יהודים. - ביום שישי תכננו השוטרים להמשיך במסע ולקחת את הילדים ל"מכתאב אלאמאם" לבית הספר המוסלמי שבצנעא, היתומים ידעו כי המסע לצנעא אמור לקחת יותר מיום אחד ועל כן אם יצאו כעת ודאי יחללו שבת. בכו הילדים בכי תמרורים וטענו לפני השוטרים כי הם חולים ולא יכולים לצאת לדרך. כך חשבו שעל ידי אמתלה זו יוכלו לדחות את מועד היציאה עד לאחר השבת. השוטרים עצמם לא שעו לדברי הילדים, אך אם הבית הערביה-התערבה לטובת הילדים, ואכן נדחה מועד היציאה. שמחה גדולה שמחו היתומים על שזכו לשמור את יום השבת.

ביום ראשון לקחו השוטרים את הילדים לאחר שהחליפו את בגדי היתומים לבגדי ערבים, ופניהם לצנעא עיר הבירה. כל הדרך בכו הילדים על מר גורלם, ידעו הילדים שיש למסור את הנפש ובלבד שלא יצאו לשמד. בדרכם ראו באר מים עמוקה ורמזו זה לזה כי עדיף להם ליפול לבאר ולאבד כך את גופם, מאשר ליפול בידי המוסלמים ולאבד את נשמתם פתאום רץ שלום לכיוון הבאר. ראה אחד השוטרים מה מתכנן הילד היתום לעשות, רץ אחריו והכהו בגבו בקת הרובה שהיה בידו. הילד מעוצמת החבטה נפל על הקרקע מתפתל מכאבים. השוטרים מהרו וקשרו את ידיהם של היתומים ולא חשכו ידיהם מלהפליא בהם מכות נאמנות.

בצנעא שהו הילדים כמה ימים אצל ערבי, ולאחר מכן הכניסו אותם לביה"ס המוסלמי שתחת חסותו של האמאם יחיא. מאות תלמידים היו בבית ספר זה. התלמידים היו לומדים שם במסגרת פנימיה. בין מאות התלמידים הערבים, הבחינו הילדים שלום וסעדיה, בעוד כמה יתומים יהודים. סעדיה ושלום הקטנים היו חדורים ביהדותם ובאמונתם כפי שהתחנכו לפני שנחטפו על ידי השוטרים המוסלמים. האחים נקשרו זה לזה ותמיד היו ביחד. הם התנגדו ללמוד ערבית וקוראן והתנגדו לצום בצומות של המוסלמים, כמו צום הרמדאן ועל כן לא

נמנעו המורים מלהכותם. לארוחת הצהרים היו מקבלים מרק ובשר. סעדיה ושלוש היו לוקחים את הבשר ומשליכים אותו בשירותים, וכל זאת בסתר שמא מי מהתלמידים יראה וילשין עליהם לאחראי. באחת הפעמים ראה אותם אחד התלמידים בשעת מעשה והלשין עליהם שני האחים הכחישו מעשיהם מכל וכל, הלך האחראי לבדוק אם השליכו בשר בשירותים אך לא מצא דבר: וזאת משום שהשירותים פתוחים מלמטה וכלבים היו נוברים שם, וודאי לא השאירו כל זכר לבשר. מחוסר ראיות חזר האחראי על עקבותיו ולא העניש את האחים. לפעמים היו נותנים את הבשר לאלו שישבו לצידם או לאלו שחשו לרצותם כדי שלא ידברו עליהם רעות.

מאז שנחטפו היתומים, לא חדל הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצ"ל להתפלל לשלומם, לישועתם ולהצלחתם מיד השלטון המוסלמי.

בטיולים שארגן ביה"ס המוסלמי היו היתומים ממלמלים בשפתותיהם מזמורי תהילים, באחד הטיולים עברו התלמידים על גשר שמתחתיו מים וחשבו לזרוק עצמם למטה אך חזרו בהם ממחשבה זו. אירע עוד מקרה דומה לזה אך החלו לומר מזמור "לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא" וחזרו בהם.

לעתים היו שעות חופשיות שבהם היה ניתן לצאת ולקנות בשוק "דברים טובים". היו התלמידים מקבלים מעט דמי כיס וקונים מה שליבם חפץ. סעדיה ושלוש הקטן ראו מוכר "צלוף" יהודי ורמזו לו שהם יהודים ומצבם כך וכך. אומנם חזותם הייתה ערבית, אך כדי שיזהה אותם - כל פסוק שהיה מתחיל היו הם משלימים אותו. גם ראה את דמעתם על לחים וברור היה לו כי הם יהודים. כשהיו נפגשים עמו לפרקים היו נותנים לו את דמי הכיס שקיבלו ואף עוזרים לו במכירת הפיתות. היהודי דיווח על דבר היתומים לרבנים בצנעא, 'בקע אליהוד' (רובע היהודים) ביניהם היה גם מארי יחיא יצחק הלוי זצ"ל, שידוע עליו כי פעל רבות בהצלת יתומים משמד.

מכאן ואילך החל להתגלגל מבצע מורכב ומסוכן שבסופו ניצלו היתומים משמד ואף זכו לעלות לארץ ישראל, בתחילה הוברחו לעדן שהו בעדן שבע שנים שבסופם קבלו אשור וסיוע מהסוכנות היהודית בעדן, את הכסף שחסכו בעדן שילמו בעד ה"רובסה"- דרכון לארץ ישראל, ועלו בסביבות שנת ה'תרצ"ב (1932). סעדיה בן 21 ושלוש בן 20 שנים בזמן העליה...

כשנתיים לפני עלייתו של כבוד הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל לארץ (בערך שנת 1946-7), חש הרב כאבים חזקים בבטנו (מעיים) והדבר השפיע עליו בבחינה בריאותית והוא נחלש מאוד. הדבר גם צמצם במידה נכרת את פעילותו הברוכה הן בהכנסת האורחים שהייתה לשם דבר בכל האזור כולו, והן במידת עיסוקו בהוראה בלימוד התורה, בדיינות, ובצורכי הרבים. ידוע שהרב הצדיק היה מכתת רגליו ממקום למקום לרפות בס"ד חולים רח"ל שלא יכלו להגיע אליו, לערוך חופות, בריתות, וכ"ו...

כאמור כשנתיים לפני העלייה לארץ חלה מאוד כבוד הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל והרגיש כי במצבו זה לא יאריך ימים, מה עשה?

נשא עיניו אל השמים, ובקש מבורא עולם שירפא אותו ממחלתו, ויזכה אותו לעלות לארץ הקודש, לראות שוב את שני בני אחיו היתומים שלום וסעדיה שעלו לארץ ישראל מספר שנים קודם לכן, בדרך לא דרך.

שמע הקב"ה את תפילתו של המקובל הצדיק הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל, ורק סיים הצדיק את בקשתו ותפילתו לבורא עולם ותוך מספר רגעים חש בטוב ונתרפא.

עברו כשנתיים ימים והעלייה לארץ ישראל החלה, ויחד עם שאר העולים, עלה גם הרב הצדיק חיים בן משה חג'בי זצ"ל וכל משפחתו. ("מרבד הקסמים"). את הרב הקדוש ואשתו הצדקת בדור ע"ה שכנו במחנה העולים ראש העין יחד עם בנם הבכור ר' חיים בן הרב חיים זצ"ל, וכן עם שאר בני המשפחה.

- בני אחיו שלום וסעדיה (היתומים) נחשבו ותיקים בארץ, הם התגוררו בנתניה בשכונת בן ציון. כששמעו שדודם הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל הגיע לארץ, מהרו ולקחו את הרב ממחנה העולים ראש העין אליהם לנתניה..

מארי חיים בן משה חג'בי זצ"ל נשאר אצלם שבוע ימים ותיכף התחיל להרגיש ברע. אותם הכאבים שהיו לו שנתיים קודם לכן בתימן חזרו אליו, זכר הרב את בקשתו שנתיים קודם לכן כאשר חלה בתימן, שבה ביקש מאדון עולם שיאריך ימיו עד שיזכה לעלות לארץ ישראל ולראות את שלום בני אחיו (היתומים), ותיכף ידע הרב הקדוש כי הוא עומד למסור את נשמתו לבורא עולם.

ביקש הרב מבני אחיו שלום וסעדיה שיחזירו אותו למחנה העולים. שלום וסעדיה מהרו למלות את בקשת דודם הצדיק, והחזירו אותו למחנה ראש העין. במחנה עלה הרב על מיטתו וביקש מאשתו הצדקת בדור ע"ה כוס מים, כשחזרה הצדקת עם כוס המים כבר מסר הרב הצדיק נשמתו הטהורה לבורא עולם.

כשבועיים ימים לאחר עלייתו ארצה החזיר הרב הגאון נשמתו לקונו זקן ושבע ימים, זכותו תעמוד לנו ולזרענו.

הרה"ג משה חג'בי

בנו של המקובל הרה"ג חיים בן משה חג'בי זיע"א

הרה"ג משה חג'בי היה אחד מהדיינים שהסמך אביו המקובל נשיא אב"ד הרה"ג חיים בן ר' משה חג'בי זיע"א, היה חכם ולמדן מופלג, ענק בתורה ובהלכה, עניו וירא שמים. ידוע לנו כי עסק בסתר בהצלת ילדים יתומים משמד וכן סייע בהברחת והצלת שני בני דודו משמד, ואף נעצר בשל כך על ידי השלטון המוסלמי בתימן.

ראה "גזרת היתומים" פרק ב. - כאשר היתומים הצליחו להימלט מהמוסלמים וליצור קשר עם יהודי צנעא, החלו יהודי צנעא במבצע חילוץ מורכב ומסוכן על מנת להוציא את הילדים היהודים אל מחוץ לאזור שבו שלט "האמאם" התימני. לפי הידוע לנו בשלב מסוים במבצע שלחו יהודי צנעא הודעה אל רב קהילת 'רבו' על דבר חילוץ היתומים (בני אחיו). מהמעט שידוע לנו על פרשה זו כב' הרב חיים ובנו הרב משה מרגע שנודע להם על הדבר סייעו בסתר להצלחת המבצע.

ברגע שנודע לשלטון המוסלמי שהיתומים היהודים סעדיה ושלוש ברחו מביה"ס המוסלמי, שלחו שוטרים ל'רבו' אל בית דודם הרה"ג חיים בן משה חג'בי צוק"ל על מנת לחקור ולדרוש היכן היתומים. באותה השעה נוכח בן הרב בבית, ראו אותו השוטרים ובקשו ממנו לומר להם היכן הילדים מסתתרים. ענה להם שאינו יודע מילא פיו מים ולא גילה להם. ראו השוטרים שבן הרב אינו משתף איתם פעולה, כעסו ולקחו אותו לבית האסורים. בבית האסורים עשה מארי' משה צום ותענית לא אכל ולא שתה רק התפלל כל העת וקרא תהילים. חלפו שלושה ימים ומארי' מוסא לא הכניס פירור אל פיו אך המשיך בתפילותיו אף על פי שנחלש. ראו זאת הסוהרים (המוסלמים) והחלו לוחצים יותר ויותר על היהודי שיספר היכן הילדים כי אם לא יספר לא ישוחרר וקרוב לוודאי שימות ברעב, אך ללא הועיל. כל אותם ימים הייתה אימו הצדקת בדור ע"ה מגיעה על יד בית הכלא שבו היה אסור בנה הצדיק אך לא הרשו לה להיכנס ולראותו. באחד הימים יצא אל הצדקת בדור אחד הסוהרים הבכירים ואמר לה אני רואה שיש לך בן אדוק מאוד ולא רוצה להכניס אפילו פירור לפיו ורק יושב ומתפלל כל הימים, ואני חושש פן ימות בכלא מרעב על כן אני משחררו לחופשי...

גלימת הרב

על פי הנהוג ביהדות תימן לפני כל חתונה עורכים טקס חינה, הנשים והכלה בנפרד במקום אחד והחתן והגברים בנפרד במקום אחר. בטקס שעורכות הנשים מלוות הן את הכלה אל מקומה בבימת הכבוד בשירה ורוקדות לפניה עם "אלמזהר" כלים עשויים חרס זכוכית וכ"ו ובתוך הכלים נרות דולקים ופרחים... הזמרת המובילה פותחת בשירה ובסיום כל קטע הנשים עונות לה את הפזמון, והזמרת - "תחג'ר" - כלומר משמיעה קול חזק וארוך בתנועת לשון לללל...

באחד מערבי החינה שהנשים ערכו לאחת הכלות, בשיאו של השמחה כשכל הנשים מלוות את הכלה אל מקומה בבימת הכבוד בריקוד ושירה, הזמרת המובילה את השמחה נאלמה וקולה נעלם לחלוטין עד שלא יכלה להוציא מפיה אפילו הברה אחת. נשות המקום חששו שתושבת שמחת הכלה והרי זו מצווה יקרה וחשובה ביותר ואף חששו לבריאות הזמרת, התייעצו בנייהן ושלחו להודיע לכ' הרב ולבקש את עזרתו. שמע כבוד הרב על החשש להשבתת שמחת הכלה והגיע אל מקום השמחה. פשט כבוד הרב את גלימתו ובקש שילבישו את הזמרת שאיבדה את קולה מבלי שתכניס את ידיה אל תוך השרוולים, לקח כב' הרב את אחד השרוולים של הגלימה קרב את פתח השרוול אל פיו ולחש מספר לחישות בהבל פיו הקדוש (תפילה) אל תוך השרוול. אך סיים כב' הרב את הלחישות וחזר קולה של הזמרת אליה. הורידו הנשים את גלימת הרב מעליה והחזירו את הגלימה אל כב' הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצוק"ל (חיים מוסא חג'בי זצוק"ל).

ובכך חזרו הנשים והזמרת (אלמגניה) לשמח את הכלה.

הבת זהרה (שרה) ז"ל

ל' כב' הרב הייתה ילדה שאהב אותה אהבה עזה היא הייתה הגדולה בבנות ושמה שרה. כשגדלה שרה והגיעה לפרקה השיאה אביה לאחד מתלמידיו שהיה ידוע כתלמיד חכם מובהק. אך מזלם לא שפר עליהם, שרה הייתה יולדת וילדיה היו נפטרים בעודם תינוקות. אמה של שרה הצדקת בדור חג'בי בת ר' יחיא ע"ה פנתה לבעלה הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצ"ל שהיה ידוע גם כרופא לכל פונה ובקשה ממנו שיתפלל או יעשה קמע או רפואה לבתם שרה כפי שהוא עושה ועוזר בס"ד לכל מבקש.

כב' הרב הרגיע את אשתו בדור ובלשון עדינה אמר לה כי כל מה שיעשה למען הזוג בקשר לילדים לא יועיל מפני שמזלם כבד מאוד ובמיוחד מזלו של החתן כבד מאוד בכל מה שקשור בילדים.

כעבור שנים חלתה שרה ומצבה הלך והחמיר ראתה הצדקת בדור את מצב בתה ופנתה אל בעלה המקובל הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצוק"ל שיראה מה לעשות כדי לרפא את בתם שרה. אך הרב הפנים את כאבו ולא הראה כלפי חוץ, רק אמר ברמז לאשתו הצדקת חכי את תדעי ותשמעי בעוד מספר ימים..... (הרב רמז כי בתם האהובה עומדת להחזיר נשמתה הטהורה לבוראה) אך לא אמר במפורש בכדי שלא להדאיג יתר על המידה את אשתו הצדקת. לאחר מספר ימים שרה נפטרה.

ת, נ, צ, ב, ה

הקמע - זאליהו הנביא

זמעתי מפי מורי שלום נחשון זצ"ל ומפי ר' יצחק נחשון יבל"א ששמעו ישירות מפי הרב מורי יחיא חאפדי (שפירא) זצ"ל, חתנו של המקובל הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל (מורי חיים מוסא חג'בי) וכך היה, מורי יחיא חאפדי (שפירא) חלה במחלה קשה בהיותו בתימן עד כי מפאת מחלתו לא אכל ולא שתה רק שכב בחוסר אונים ובליבו תפילה לבעל הרחמים שישלח לו רפואה ולעוד מספר חולים שהיו במקום מגוריו. לילה קודם לכן נגלה אליו בחלום והודיעו כי מספר אנשים ימותו מהמחלה והוא מורי יחיא בכללם.

סבי המקובל הגאון מרא דאתרא מורי חיים בן משה חג'בי זצ"ל כתב עבור חתנו מורי יחיא קמע ואמר לו שיאזור כח ויצא מחוץ לבית ויבקש רחמים מבעל הרחמים וכך היה, מורי יחיא נתאמץ בשארית כוחותיו ועשה כפי שאמר לו חותנו המקובל. אשתו שדאגה לשלום בעלה ניסתה למנוע ממנו לצאת במצבו זה אך חזקו עליה דברי אביה הצדיק ואכן לקח מורי יחיא את הקמע מהצדיק ובשארית כוחותיו יצא מורי יחיא בעזרת אשתו מחוץ לבית אל השדה ליד ביתו, ישב ונשען על הסלע, נשא תפילה וקרא תהילים עד שנתעלף. לפתע שמע קול הקורא לו יחיא יחיא תתעורר מה לך ומה אתה עושה כאן? פתח מורי יחיא את עיניו והנה מולו עומד איש זקן בעל אדרת פנים שלא הכירו ולא ראהו מימיו, ענה מורי יחיא כי הוא חולה והוא נשא תפילה, אולי ירחמו עליו מן השמים. אמר לו הזקן עצום עיניך. עצם עיניו וכעבור מספר שניות אמר לו הזקן פקח עיניך. פתח מורי יחיא עיניו וראה שהוא עומד בפתחה של מערה. הזקן שם ידו על גבו של מורי יחיא ובדחיפה קלה ונעימה אמר לו תכנס למערת אליהו יש שם זקן שייתן לך כוס שתייה. נכנס מורי יחיא ולקראתו בא זקן ושאל את מורי יחיא, יחיא אתה חולה? ענה כן. הושיט הזקן כוס שתייה למורי יחיא ואמר לו שתה ותהיה בריא. (לפי גרסת מורי נחשון זצ"ל - אמר הזקן למורי יחיא תברך) וראה זה פלא רק גמר מורי יחיא לשתות והרגיש עצמו בריא לגמרי כאילו לא היה חולה כלל, הזקן אמר למורי יחיא עכשיו צא כי אליהו הנביא מחכה בחוץ. כשיצא עמד והביט סביבו עוד הוא משתאה והזקן אמר לו סגור עיניך ותוך זמן קצר פתח עיניו וראה כי הוא נמצא לא רחוק מביתו יושב נשען על אותו הסלע, אך אותו זקן איננו, נעלם. ידע מורי יחיא כי אליהו הנביא נגלה אליו, נכנס לביתו הודה לשם יתברך ובקש מאשתו שתביא מהדיר כבש כדי להכין ארוחה שהרי עקב מחלתו זמן רב לא בא אוכל אל פיו. לאחר שנים כשעלה לארץ ישראל חקר ודרש על מערת אליהו הנביא, הגיע לשם ואת

המקום הכיר לפרטי פרטיו.

בארץ ישראל הוחלף שמו של מורי יחיא חאפדי זצ"ל ונקרא בשם הרב יחיאל שפירא. היה ראש השוחטים בבאר שבע, בקי בתורה בהלכה ו"בגיטין" מלמד ובודק שוחטים, עסק גם בגיור. היה נשוי לבתו של המקובל הדיין מרא דאתרא מורי חיים בן משה חג'בי (מורי חיים מוסא חג'בי זצ"ל)

בתימן הקים מרא דאתרא כב' סבי הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצ"ל בית דין של שלושה דיינים. (חתנו) מורי יחיא חאפדי. (בנו) מורי מוסא חיים חג'בי. ומורי יוסף תנעמי. כולם היו תלמידיו של מרא דאתרא המקובל מורי חיים בן משה חג'בי זצ"ל, כולם חכמים מובהקים זאת שמעתי מהרבה מאד זקנים במשך השנים.

הנכד ר' חיים בן ר' חיים חג'בי הי"ו.

שעת הגאולה

כארבע שנים לפני העליה הגדולה לא"י כבר עלו מספר בחורים רווקים וצעירים ממחוז כוולאן שבתימן לא"י רצה מארי' יחיא חפדי {יחיאל שפירא} לעלות ארצה הלך ובקש את ברכת חותנו ורבו המקובל מארי' חיים מוסא חג'בי, אמר לו הרב לא הגיעה השעה לעלות לא"י לכן חכה עד שתגיע השעה, ענה מארי' יחיא חפדי לרב - אבל ישנם בחורים צעירים שכבר עלו לא"י ... וגם אני רוצה לעלות לא"י עם אשתי וילדי הקטנים, שוב ענה לו הרב חיים מוסא חג'בי - עוד לא הגיע זמן הגאולה ולכן אל תצא לדרך כי עוד לא הגיעה שעתך לעלות לא"י ואם תלך אתה תחזור בחזרה וחבל על הטרחה וחבל שתצטער.

מרוב כיסופיו לעלות לא"י לא שמע לעצת רבו מכר את הרכוש לקח את הילדים והאישה ויצא ממחוז כוולאן אל כיוון עדן, כשהגיע לאזור עדן לא נתנו לו להיכנס לעיר הנמל, הערבים והאנגלים הציבו שמירה מסביב לעיר הנמל עדן כדי שהיהודים לא יעלו לא"י. בצר לו ישב בכפר לחג' מחוץ לעיר עדן תקופה קצרה ולאחר מכן החל לנדוד עם משפחתו ממקום למקום ומכפר לכפר והחל לאבד את ממונו כי ההוצאות מרובות, בצר לו החל לחפש פרנסה קצת בסנדלרות וקצת בכתיבת מזוזות וכי"ו עד שהגיע לעיר דמאר ושם ישב שלושה חודשים אצל מארי' יחיא גרידי ז"ל ועסק בכתיבת סת"ם.

בסופו של דבר חזר לחותנו המקובל מארי' חיים מוסא חג'בי זצ"ל בשוב רבוע במחוז כוולאן, אמר לו הרה"ג חיים מוסא חג'בי אמרתי לך כי עוד לא הגיעה השעה ואתה תחזור.. עכשיו שב איתנו ברבוע עד שתגיע השעה.

לאחר כארבע שנים שאל מארי' יחיא חפדי את חותנו המקובל האם לעלות לא"י ענה לו הרב עכשיו הגיעה השעה ויכול אתה ומשפחתך לעלות לא"י ואף אני העלה לארץ כי הגיעה השעה והשערים פתוחים... הזדרז מארי' יחיא חפדי ויצא בתחילת חודש אלול לעדן ומשם לא"י ובאמצע חודש אלול יצא הרה"ג מארי' חיים חג'בי אף הוא עם משפחתו ועם מספר משפחות ממחוז כוולאן ועלו ארצה-

- עד סוף חודש אלול לא נשארו יהודים ברבוע,

זכות אבות

מ

עשה זה התרחש בארץ ישראל {שנת 1968 למינינם} ההכנות לחתונת חיים בן מארי' חיים הנכד של מארי' חיים מוסא חג'בי זצ"ל היו בעיצומן הודפסו כבר ההזמנות וכן נחתם חוזה עם לקהת זמר וכן כל מה שכרוך בכך, אלא שבינתיים זומן החתן למילואים באמצע חודש יולי 1968 כשתאריך החתונה נקבע ל 20/8/68

החתן נסע ליחידת המילואים וסיכם עם שלישי היחידה כי יגיע ביום הגיוס וישוחרר באתו היום, במשך הזמן הזה עד לתאריך הגיוס המשיך החתן לעסוק בהכנות לחתונה. ביום הגיוס כשלוש עשרה ימים לפני החתונה הגיע החתן ליחידת המילואים כשהוא מצויד באישורים והזמנות כי מין הסתם יפגוש את השלישי וישוחרר כפי שנקבע אך להפתעתו הרבה נאמר לו כי השלישי נמצא בחו"ל, החתן פנה למספר קצינים הנוגעים בדבר וכולם הבטיחו כי הוא ישוחרר אך עליו להמתין עד שהגדוד ישלים את ההתחיילות וכך החתן המתין עד לסיום ההתחיילות נגש למפקדו הישיר שהיו ביניהם יחסים מצוינים והנ"ל נכנס יחד עם החתן למג"ד לבקש לשחרר את החתן, המג"ד לא הכיר את החתן ולא את מפקדו מאחר והמג"ד הנ"ל היה ממלא מקום בלבד ואינו שייך לגדוד ובצורה חד משמעית אמר לחתן עצם העובדה שאינך על מדים אתה לא משתחרר ולחתונה שלך נראה אם יהיה אפשר לשחרר אותך לעשרים וארבע שעות, כמובן שהחתן ניסה בעוד מספר דרכים להשתחרר אך ללא הצלחה ולבסוף מצא עצמו נע עם הגדוד צפונה לגבול הבער עם סוריה ברמת הגולן. בדרך כל החברים היו מדרבנים את החתן שיברח אך החתן לא שעה לדבריהם משום שהוא אהב את הגדוד והחברים ומשום שהאמין שעוד ישוחרר.

כשהגיעו סמוך לגבול קיבלה את פניהם אש התותחים של האויב, חיילי גדוד המילואים לא הספיקו להתמקם ולהתאקלם וכבר מצאו את עצמם משיבים אש... וכך עברו הימים במצב של לחימה ולא נמצא קצין שייקח על עצמו את האחריות לשחרר את החתן. ביום א' לפנות ערב כיומיים לפני החתונה בצר לו פנה החתן לצוות הלוחמים שהיו איתו וביקש שישמרו על עצמם וכי הוא מתכוון לחצות את הגבול לכיוון סוריה, הדברים נאמרו ברצינות ועשו רושם עז על הצוות, חיילי הצוות פנו לקצינים ולחצו עליהם שישחררו את החתן ליום חתונתו. החתן נקרא דחוף למחפורת הקצונה ושם פנה אליו מפקדו הישיר - חיים אנחנו מכירים הרבה שנים ושנינו ממקימי הגדוד ואתה אחד החיילים המצטיינים בגדוד, תגיד לי כמה ימים אתה צריך חופש, החתן ענה שבעה ימים, המפקד מיד קפץ על המציאה ואמר לחתן תשמע שבעה ימים זה הרבה אבל לא אאכזב אותך, מיד רשם לו אישור יציאה החל ממחרת היום שבעה ימים כולל יום יציאה וחזרה. בבוקר יצא החתן עם ליווי חמוש עד לאזור צמח ומשם

המשיך לבדו עד לביתו בפתח תקווה, בבית החתן החל לישר את שטח האדמה להכשירו לריקודים ולהצבת במה וכן שולחנות ספסלים וכול מה שנחוץ, למחרת ביום שלישי סיים את כל ההכנות כולל הקניות וכי"ו, באותה תקופה היה מקובל לערוך חתונות ברחבה ולא באולמות.

וכך בשעה טובה נערכה החופה ביום שלישי 20/8/68 ברחבה.

בשבת חתן חגגו האורחים כמקובל והיה שמח, במוצאי שבת לאחר ההבדלה שמע החתן בחדשות כי יש נפגעים לצה"ל במקום פלוני ברמת הגולן וידע שמדובר בחברים מהגדוד שלו אמר לכלה שהוא יוצא מיד לרמת הגולן להיות עם חבריו, הכלה לא הסכימה ואמרה לו אם אתה הולך אז רק מחר בבוקר ואכן למחרת בבוקר החתן יצא לטבריה על מנת להגיע לרמת הגולן, היה זה יום חם במיוחד והוא הגיע לטבריה ורחובות העיר היו ריקים מאדם עקב החום הכבד, צעד על המדרכה ופתאום במרחק כשלושה מטרים ממנו נראתה מולו דמות אדם שנראה כאילו נוצר במקום בחלקיק של שניה, החתן היה המום מהמראה והנה האדם צועד לעברו אל המדרכה והם נעמדו פנים מול פנים, הדמות הושיטה יד ולחצה בחום את ידו של החתן, החתן היה נרגש מאוד ואותו אדם שנגלה לפתע מולו פנה בשפה תנכית ואמר - שלום לך חייל, הינך יוצא אל פני המלחמה ובכל פעם שתהיה בסכנה תגיד שמע ישראל ושיר למעלות אשא עיני, ולא יאונה לך כל רע. עוד החתן משתאה ונרגש נפרד ממנו האיש בברכת שלום לך חייל.

החתן החל צועד שני צעדים קדימה והרגיש דחף עז לראות שוב את האיש, פנה לאחוריו ולכול הצדדים חיפש ולא ראה איש בסביבה.

החתן מספר כי התחושה של המפגש הזה ליוותה אותו במשך למעלה משנתיים בצורה ברורה וחדה ובכול יום היה נרגש מחדש. אחרי המעשה הזה סיפר החתן לאשתו בלבד את הסיפור ורק לאחר שנים רבות החל לספר את המעשה הזה למקורבים אליו ביותר. במשך השנים בכל פעם שהיה בשרות מילואים ונקלע למצבים מסוכנים היה אומר את אשר קיבל מהאיש.

סיפורים קצרים

אימו של הרב ישעיהו סיאני מגדרה סיפרה לי שנכנס ש.ד באחד מילדיה בתימן. בצר להם פנו למארא דאתרא מארי' חיים בן מוסא חג'בי זצוק"ל שיעזור..הרה"ג כתב שם קדוש והשביע את הש.ד שיצא ואם לא יצא יפגע בו.. ובסופו של דבר הש.ד יצא ולא הזיק לילד.

עוד שמעתי ממארי' ש.מדמוני ממושב ישעי (ליד בית שמש) שהוזק ע"י ש.ד ברגל ומצבו לא היה טוב, לקחו אותו למארא דאתרא מארי' חיים בן משה חג'בי זצוק"ל שיציל אותו מהמזיק והרה"ג השביע את המזיק והמזיק יצא.

עוד שמעתי מהדודה סעדה (בת הרה"ג) - לפני העליה ארצה הרה"ג ומשפחתו יצאו 'מרבוע' והגיעו יחד עם שאר היהודים אל מחנה המעבר 'גאולה' במקום הנקרא 'שך עותמן' ליד עיר הנמל 'עדן'. באחד הימים כבוד הרה"ג יצא אל מחוץ למחנה ואיתו בתו סעדה. באזור 'שך עותמן' שוטטו קבוצת "סומליים" שהגיעו מסומליה. ראו את הרה"ג ורצו להזיק לכב' הרה"ג המקובל חיים בן משה חג'בי זצוק"ל, כתב הרה"ג שם קדוש והם התייבשו ולא יכלו ללכת. וכך הרב ובתו ניצלו.

הנכד אברם דרורי מבאר שבע.

פעם הגיעה ערביה ובידיה שק מלא צימוקים עבור מרא דאתרא הרב חיים בן משה חג'בי זצוק"ל וביקשה ממנו שיעשה עבורה מרקחת רפואה על מנת להחזיר לה את אהבת בעלה. כב' הרב סירב בכל תוקף לבקשתה ובקש ממנה שתלך כלעומת שבאה. ראתה הערבייה כי כב' הרב מסרב והחלה מפצירה בכב' הרב שאולי בכל זאת יחזיר לה את אהובה אך הרב סירב בכל תוקף ולא נענה לבקשתה. ראתה שכך ובקשה להשאיר את שק הצימוקים בבית הרב וללכת, מתוך מחשבה שאולי על ידי כך יסכים הרב לבקשתה בסופו של דבר. אך הרב ציווה עליה לקחת את שק הצימוקים וללכת לדרכה. ראתה הערבייה כי דעת הרב נחושה וכי לא יעלה בידה לעשות את שחשבה, והלכה לה לביתה.

סופר ע"י בת הרב הגב' נעומי חפדי(שפירא)

בבית הרב - כשהיו הנכדים והנכדות משחקים ועושים מעשי קונדס האופייני לילדים הייתה הסבתא, אשת הרב הצדקת בדור ע"ה מבקשת מהילדים לשמור על השקט מפני שכבוד הצדיק מארי חיים בן משה חג'בי זצוק"ל מתעמק בלימודו. באחת הפעמים הסבא הצדיק מארי חיים בן משה חג'בי זצוק"ל קרא לכולם ובפנים מאירות כשחיוך קל על שפתיו, אמר להם - בני ובנותי יציל אתכם ה' מהדור החצוף שיהיה בא"י. הדבר היה כעשר שנים לפני העלייה לארץ...

סופר ע"י הנכדה שודיה תנעמי

רפואה שלמה

עוד מעשה אחד מתוך רבים.. אשה יראת ה' ושמה חממה ז"ל חשה כאבי ראש עזים מספר ימים, ביום השלישי הכאבים היו בלתי נסבלים עד כי לא עמדו בה כוחותיה והחלה לצעוק מכאבים כל היום. ירד הלילה וכל מה שעשו בני משפחתה כדי להקל מעליה בתרופות שונות לא הועיל והחולה הייתה צועקת עד שנראה היה כי הכאב הולך ומתחזק. בעלה מארי' סאלם דוד ז"ל ערך תפילות וקרא תהילים לרפואתה ובחצות הלילה שלח את בנו יחיא סאלם בדחיפות אל מרא דאתרא מארי' חיים בן מוסא חג'בי זיע"א הידוע גם כרופא גדול לבקש ממנו עצה ורפואה עבור החולה.

הבן יחיא סאלם הגיע סמוך לפתח ביתו של מרא דאתרא והנה הוא רואה את כבוד מרא דאתרא עומד בפתח ממתין ובידו קמע ומשחה. מסר מרא דאתרא מארי' חיים בן מוסא חג'בי זיע"א את הקמע והמשחה לידי הנער יחיא סאלם ואמר לו ידעתי את אשר קרה וחיכיתי לך, קח את המשחה למרוח על מצחה ואת הקמע לתלות על החולה ובהקדם האפשרי לתפור כיס מעור ולשים בתוכו את הקמע.

באותו הלילה שכנו הכאבים וחממה ז"ל ישנה שנת בריאות ובבוקר ב"ה התעוררה בריאה לחלוטין.

שלוש הכלות

מעשה זה התרחש כארבע שנים לפני העליה ארצה 'במרבד הקסמים' ... כב' הרב ונער ששמו יחיא יצאו מ'רבוע' ופניהם אל אלמעין. בדרכם עלו על גבעה המוליכה אל 'אלמעין' וראו "זפה" של שלוש כלות ערביות ממקום 'אלמכרף'. לפתע כב' הרב נעמד. שאל הנער את הרב מדוע כב' הרב נעצר, ענה לו כב' הרב "ג חיים בן משה חג'בי זצוק"ל הסתכל אל עבר הכלות ואמר: הכלה הרזה והכחושה תצליח בנישואיה ושתי האחרות תתגרשנה השנה. וכך היה.

סופר ע"י ר' יחיא ח. והוא היה הנער שלוה את הרב

הכלה

בישוב הערבי "אלחצ'ן" חיתנו חתן וכלה ערבים, לאחר החתונה ליוו הורי הכלה וכל החוגגים את הכלה לבית החתן. בבית החתן ללא סיבה הגיונית איבדה הכלה את שפיות דעתה עלתה אל גג הבית והחלה צורחת וקוראת בשם "יחידירה" פעם אחר פעם בקצב מנגינה (כנראה שם של מזיק).

לפי השמועות לפני שהתחתנה בחור ערבי אחר רצה בה לאישה אך היא סירבה, הלך הבחור אל אחד הערבים שעושה כשפים (ע"י טומאה) ובקש להתנקם בה על שלא רצתה בו, לכן כשף אותה עד כדי שנטרפה עליה דעתה. הורי הכלה בצר להם הלכו למספר מרפאים ערבים ואף הוציאו ממון רב אך ללא הועיל. ראו הורי הכלה כי המרפאים הערבים לא מועילים ומצבה של בתם אינו משתפר והחליטו לפנות אל רב היהודים המקובל חיים בן משה חג'בי זצוק"ל ולבקשו שיואיל לרפות את בתם. הלכו הורי הכלה אל הרב ושטחו בקשתם לפניו אך הרב סרב והורה להם לגשת לכל המומחים שלהם. ענו הורי הכלה לכב' הרב- הלכנו לכל המומחים והמרפאים הערבים שבאזור והם כולם (כדבין) שקרנים ועכשיו באנו אליך. הפצירו הורי הכלה הערבית בכ' הרב מאוד ואף התחננו על חיי בתם עד שכב' הרב נעתר והסכים לטפל בבתם. רחץ כב' הרב ידיו ורגליו לחש מספר מילים וכתב קמע עבור הכלה וגם הכין עבורה מרקחת עשבי מרפא ומסר בידי הוריה והם נתנו לכלה לפי הוראת הרב המקובל חיים בן משה חג'בי זצוק"ל וראה זה פלא הכלה שנטרפה דעתה עליה חזרה לעצמה כפי שהייתה בתחילה. וגם בזה נתגדל שם ישראל בגויים.

סופר ע"י ר' יחיא ח.

הטירוף והשיגעון

נער ערבי בן שמונה עשר שנים תושב הכפר רבוע שוטט בשדות ולפתע החל רץ ומקפץ במהירות ולפי התנהגותו היה ברור כי נטרפה עליו דעתו, הנער רץ מכיוון השדות לכיוון הטירה הסמוכה ביותר לשדות והחל מתפס על קירות האבן של הטירה הגבוהה אחוז טרופ ובהלה, ראו זאת העוברים והשבים וחששו פן ייפול ' המשוגע ' ויקפד את פתיל חייו. רבים מבני הכפר התקבצו סביב הטירה ('אדר') ובדאגתם הרבה לשלום הנער ביקשוהו כי ירד בזהירות מעל קירות האבן הגבוהים שעליהם הוא מטפס אך לשווא. לאחר זמן מה הנער 'המטורף' קפץ ללא כל אזהרה ולא השתהה על הארץ מעוצמת הנפילה והחל רץ אל עבר השדה הפתוח כשהוא מקפץ במהירות מעל לגדרות האבנים המפרידות בין חלקות השדה. ('טרסות')

תושבי הכפר החלו דולקים אחרי הנער ולאחר מאמצים רבים ובקושי רב הצליחו להדביק את צעדיו המהירים של הנער ותפסוהו במעילו והביאוהו אל הכפר. בכפר התייעצו משפחת הנער הערבי עם שאר ערביי הכפר מה לעשות בנער, והחליטו לקחת את הנער שהשתגע אל החכם היהודי המקובל מארי חיים בן משה חג'בי זצוק"ל שהיה ידוע גם אצל הערביים כחכם גדול ומרפא. מרא דאתרא מארי חיים בן מוסא חג'בי זצוק"ל טיפל בנער, והנה סרה רוח השיגעון מעל הנער, והנער חזר לעצמו בבריאות הנפש ובצלילות הדעת כאילו לא אירע דבר קודם.

לאחר חודש או חודשים מהמקרה הנ"ל נערה ערביה מאותו הכפר השתגעה והייתה שורטת את פניה משתוללת ועושה תנועות לא מהוגנות, ותוך כדי כך הייתה רצה מכפרה אל הגבעות וההרים שעל יד כפר רבוע. אנשי הכפר רצו אחרי הנערה עד שהשיגוה והחזירו את הנערה אל הכפר. ערביי הכפר פנו אל רב היהודים הרה"ג המקובל חיים בן משה חג'בי זצוק"ל בבקשה שיציל את הנערה 'מהשיגעון' שאחז בה. באותו הזמן, לא יכול היה הרב להתפנות לבקשתם וביקש מהורי הנערה לסגור אותה בחדר נעול עד שיתפנה ויגיע לטפל בנערה. לאחר זמן קצר, הגיע הרב אל בית הורי הנערה, וריפאה מייד. הנערה חזרה לעצמה בבריאות הנפש ובצלילות הדעת כאילו לא אירע דבר קודם.

סיפרה הגב' צביה נכדת הרב שחייתה ברבוע שבתים והיתה עדת ראיה למעשים אלו וכן סופר ע"י מארי' יחיא סאלם הי"ו

מארי' משה בן ר' סעדיה חג'בי ה' יאריך ימיו - מספר שכשהיה ילד סבל מספר ימים מכאבי ראש חזקים ולא יכל לסבול את הכאבים, לאחר מספר ימים כשראה אביו שלא משתפר מצבו ואף מחמיר יותר לקח אותו אל המקובל מארי' חיים מוסא חג'בי זצ"ל שהיה ידוע גם כרופא, המארי' חימם ברזל בגחלים "מכווה" ונגע בנקודה מסוימת מאחורי האוזן של הילד ונעלמו כאבי הראש שחש לתמיד, רק נשארה לו מזכרת קטנה מהמאורע - צלקת קטנה בראש מאחורי האוזן.

בחוכמת רפואה זו עסק בין היתר גם בנו בכורו מארי' חיים בן המקובל חיים מוסא חג'בי זצ"ל

מארי' יחיא סאלם הי"ו מספר על רבו שהיה בעל רוח הקודש, צדיק גדול, בעל חפץ' וכולם כיבדוהו, יהודים וגויים. והיו משחרים לפתחו והיה מקובל על כולם והגויים היו באים לקבל את עצתו, היה רופא גדול וגם כשהיה הולך ברחוב היה ממלמל דברי תפילה ואיך שהנשים היו שומעות אותו הן היו קמות והולכות מפאת כבודו .

מעשה בילד יהודי (סעיד) מהיישוב רבוע שהלך לטייל בהרים מחוץ ליישוב ולהקת קופים באה לקראתו והגדול שבקופים הפילו ארצה והטיל את מימיו לתוך אוזנו של הילד ואחר כך להקת הקופים עזבה את הילד והמשיכה בדרכה בהרים והילד המבוהל נשתתק ולא יכל לדבר. מספר נערות שטיילו אף הן בהרים מצאוהו ולקחו אותו למארי' חיים מוסא חג'בי זצ"ל, המארי' עשה מה שעשה ולאחר זמן קצר התאושש הילד וחזר לפעילות מלאה.

מעשה בשני אחים מכפר ג'רוף או סדום שאחד מהם לא היה בקו הבריאות והיה חשש כי לא יאריך שנים, החליטו שני האחים ללכת אל היישוב רבוע אל בית מארי' חיים מוסא חג'בי זצוק"ל שהיה בקי גם בחוכמת תווי הפנים ובכול חוכמת הקבלה ולשאול אם החולה יאריך שנים והאם אפשר לקבל עצה ותרופה. התבונן המארי' בתווי פניהם ולהפתעתם הודיע להם המארי' שהם לא צריכים לדאוג בגלל החולה כי הוא יחיה יבריא ויאריך שנים, אך האח השני "הבריא" לא יאריך שנים וכך היה.

רנחשון סאלם חנש זצ"ל תלמידו של מארי' חיים מוסא חג'בי זצוק"ל היה מספר על רבו כי היה "יהודי קדוש" בעל רוח הקודש מלומד בניסים ובקיא בקבלה מעשית, בעל תואר "גמרן" תואר שלא כל הרבנים זכו לו, גאון בגמרא. לפי הידוע בקטנותו שלחו אביו מארי' מוסא חג'בי זצ"ל ללמוד בישיבת צנעא אצל גדולי צנעא וכבר אז בלט בחריפותו ובקיאותו ובמידותיו הטובות. וכבר בקטנותו רבים צפו לו גדולות וכך היה - גדול בתורה והגיע למדרגות גבוהות.

מארי' סעיד אהרון הי"ו מספר על רבו:

מארי' חיים מוסא חג'בי זצוק"ל היה הכול בשבילנו, מקובל, דיין, רב ראשי, רופא, עושה קמעים, שוחט, מוהל, מחתן ומגרש, נוסמיק שוחטים ומוהלים ובכול בעיה פונים אליו, היו באים למארי' מכול מקום לרפואה עצה הלכה ולכול דבר. היה מטפל בכול דבר ואפילו הערבים כיבדוהו. המארי' היה הראש שלנו, ראשון לכול דבר, היה התוקע בימים הנוראים, היה גאון גדול וראש לכול החכמים. צדיק גדול. כשהיה הולך לבית הכנסת הנשים היו שומעות את צעדיו והיו ממהרות להסתתר, כיבדוהו כי היה רב גדול (היה הולך בנעלים סוליה מעץ והיו שומעות את צעדיו)

מארי' משה בן סעדיה הי"ו מספר: מארי' חיים מוסא חג'בי זצוק"ל היה גאון, מקובל גדול ועל פיו יישק דבר, היה לו רוח הקודש ומתי שהיו רוצים להתחתן היו מתייעצים איתו לגבי היום והשעה שכדאי לערוך את החופה והמארי' היה קובע כול דבר, היה מתפלל בבית הכנסת הגדולה לבית הכנסת הזו קראו בית הכנסת "העיליה" שהייתה גדולה בגודלה וגם גבוהה במיקומה הגאוגרפי.

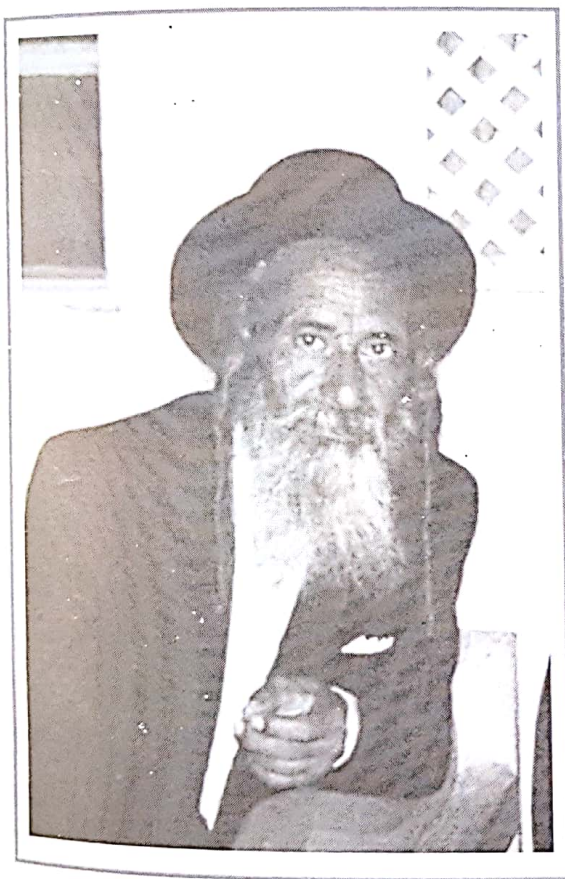

הבנים

בניו של הרב"ג מארי" חיים בן מוסא חג'בי זצוק"ל

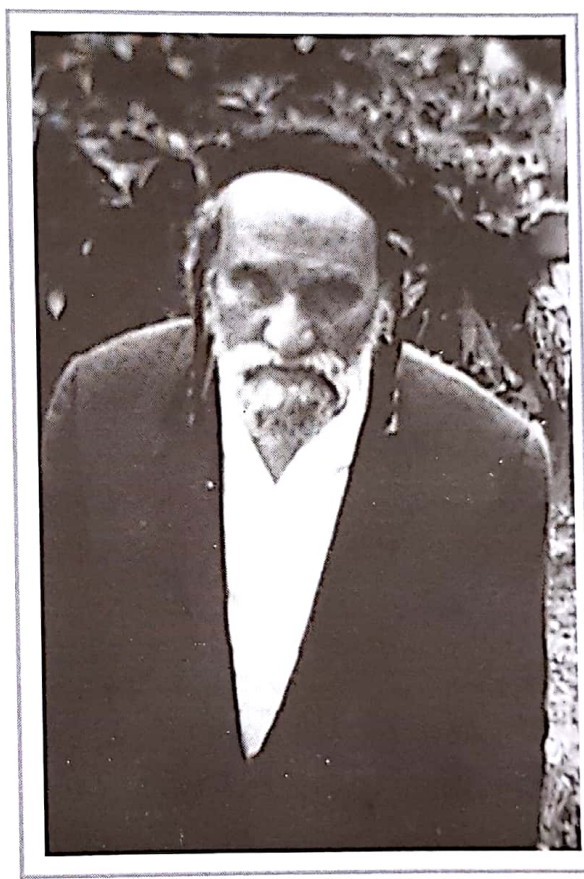
הפ' שלפ' הפ' שלפ' הפ' שלפ' הפ' שלפ'

חלק ב'

מארי משה חג'בי

בנו השני של מארי חיים מוסא חג'בי זצוק"ל

מארי חיים חג'בי

בנו הבכור של מארי חיים מוסא חג'בי זצוק"ל

פרי בטן

הרה"ג

מעשה רבי חיים חג'בי זצ"ל בנו בכורו של המקובל הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצ"ל

באחד הימים הגיעה גויה לאזור שבו חיו יהודים ובקשה עצה לפרי בטן מאחר ופחדה שבעלה שהיה אחד הגויים הנכבדים ייקח לו עוד אישה או יגרשה והיא כל כך אהבה אותו וכל חכמי הגויים שפגשה לא הועילו לה על כן בקשה שיגידו לה מי מהיהודים יכול לעזור לה, אמרו לה אנחנו לא יכולים לעזור לך, אבל תלכי למקום בשם 'רבו' יש שם יהודי קדוש והוא רופא ושמו מורי חיים מוסא חג'בי (הרב חיים בן משה חג'בי זצ"ל)

עשתה כעצתם והנה נודע לה ע"י מן שהוא כי מורי חיים מוסא חג'בי לא נמצא כלל והוא מחוץ ליישוב, אמרו לה אנשי המקום אם תרצי לראות את כבוד הרב, תלכי מחר על אם הדרך ותפגשי אותו בדרכו בחזרה ל'רבו'. ואכן למחרת הלכה הגויה למקום שאמרו לה וחכתה על פרשת דרכים. באותה שעה חזר בנו בכורו של הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצ"ל ממקום עבודתו ופניו ל'רבו' ושמו כשם אביו ר' חיים והוא עניו שקט נחבא אל הכלים צדיק וסר מרע כל ימיו. ראתה הגויה את ר' חיים בן הרב חיים מתקרב, טעתה בחשבה כי הוא רב היהודים נגשה ושאלה אותו, אתה חיים? ענה לה, כן.

אמרה לו הגויה - שמעתי כי אתה אדם חכם ורם מעלה ועוזר לאנשים ולי אין ילדים ובעלי רוצה לגרשני או לקחת לו אישה שנייה ומבקשת אני ממך שתתן לי רפואה שיהיה לי ילדים. ענה לה ר' חיים בן הרב חיים חג'בי זצ"ל - אני לא יודע ולא מתעסק בדברים האלו... אמרה לו הגויה - אבל שמך חיים ושמעתי מפי תושבי הסביבה כי אתה חכם ויכול לעזור. ענה לה ר' חיים בקולו השקט - נראה שטעית יש עוד חיים אצל היהודים וכפי שאמרתי אני לא מתעסק בדברים האלו. רצה הצדיק ר' חיים בן הרה"ג חיים בן משה חג'בי לפנות לדרכו אך הגויה לא הרפתה ממנו, ראה ר' חיים כי היא לא מרפה ממנו, ענה לה עימדי כאן מחר באותה השעה בדיוק ואני הביא לך רפואה שתלדי ילדים, אבל תשבועי שלא תספרי לשום אדם בעולם גם לא לבעלך ואם תספרי תדעי שזה לא יצלח. נשבעה והבטיחה שלא תספר. ר' חיים בן הרב חיים מוסא חג'בי זצ"ל הלך לדרכו וכהרגלו בקודש ממלמלות שפתיו כל העת מזמורי תהילים, לפתע בעודו מתקדם בדרך ראה נקודה נוצצת על אחד הסלעים שבצידי הדרך, נגש ראה וגרד באצבעו את אותה הנקודה נוצצת והנה היא מתפוררת לאבק, ראה זה סימן להצלחה, לקח את האבקה (כמות בערך גרם אחד) עטף בנייר שם בכיס חולצתו והמשיך לביתו. למחרת כשהלך למקום

עבודתו כנגר והנה האישה ניצבת ומחכה לו בכיליון עיניים, נגשה בהתלהבות ושאלה - נו החכם חיים הבאתה את הרפואה? הוציא רבי חיים בן הרה"ג חיים מוסא חג'בי זצ"ל את הנייר המקופל מכיסו ואמר הנה הרפואה אן כדוגמתה בכל העולם רק אם תשמרי את הבטחתך לא לספר את הדבר הזה תלדי בנים. ועוד הוסיף ר' חיים ואמר לה קחי מעט מאוד מהאבקה בתוך השתייה פעם או פעמיים וזה יעזור.

עשתה הגויה ככל אשר ציווה עליה ר' חיים ולאחר כחודש קיבלה הריון והייתה מאוד מאושרת, שאלה וחקרה מי זה ר' חיים ממקום 'רבוע' והיכן בדיוק הוא גר, ובמשך שנים הייתה מביאה מתנות לבני הבית ולא רצתה לקחת חזרה למרות שסירבו לקבל ממנה, הייתה הגויה אומרת אני מרגישה הרבה וזה המעט שאני יכולה לעשות..

מורי' חיים היה יהודי ירא שמים שקט בעל מידות טובות גומל חסד ביישן עניו וכל דיבורו בנחת אוהב את הבריות נח לבריות אוהב שלום ונמנע ממחלוקת, תלמיד חכם ואף על פי שהיה שקט ולא התבלט ידעו הכל את גודל מעלתו, לתארו במילים לא נוכל, אך וודאי שצמד המילים - צדיק נסתר - נאה לו. "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמשב לצים לא ישב כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה..." "אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה' אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו"

ר"ה האחרון

בר"ה שנת תשמ"ו לאחר התפילה יצאנו מבית הכנסת 'בית יעקב' שבשכונת שעריה פ"ת לאחר שקיימנו כמו כל ישראל את מצוות תקיעת שופר וכולנו שמחים בתקווה ובטחון שאבא שבשמים קבל תפילותינו. אני הבן התקדמתי הביתה וכ' אבי מארי' חיים בן הרה"ג חיים בן מוסא חג'בי זצ"ל הלך לאיטו מאחר וכבר היה זקן ורגליו כבדו עליו. ר' אבנר לוי שיחיה נשאר צמוד לאבי וליווה אותו עד לבית. וכך מספר ר' אבנר: הלכתי באיטיות עם "הסבא" מארי' חיים ושאלתיו האם יוכל להחיש מעט את צעדיו, ענה לי מארי' חיים בערבית "קדו אלצדק", זאת אומרת - זה כבר האמת, אין כח ברגליי... צחקתי והמשכנו בהליכתנו האיטית והנה בדרכנו החל מארי' חיים לומר את תפילת "לך אלי תשוקתי" בקול מרעיד לב, רציתי להפסיקו ולהעיר את תשומת ליבו לכך שכיפור עוד לא הגיע, אך ככל שהמשיך הרגשתי רעד גדול וצמרמורת שחדרה לליבי ולבסוף הצלחתי לשאול את מארי' חיים: "סבא" מדוע אתה אומר כעת את "לך אלי תשוקתי" ואנחנו הרי בראש השנה? יום כיפור יגיע בעוד מספר ימים ואז נאמר את "לך אלי תשוקתי". ענה לי מארי' חיים תשובה שהרעידה את ליבי אף יותר - אתה לא יודע אני פשוט רוצה להספיק לומר אותם.

למחרת ר"ה, היה זה יום ג' בתשרי צום גדליה, השכים כב' אבי מורי ר' חיים כהרגלו לבית הכנסת התפללו אמרו את הווידוי וחזר הביתה מהתפילה. כשיצאתי לעבודה בבוקר שמעתי משתעל שיעול קל אך לא ייחסתי לכך כל חשיבות מכיוון שידעתי כי אמי הצדקת נמצאת עמו ובוודאי תטפל בו. כעבור שעה קלה הודיעוני לחזור לביתי בדחיפות עקב מצבו הבריאותי של אבי. כשהגעתי מודאג הביתה, אבי היה כבר מחוסר הכרה וצוות שח"ל ניסה לבצע החייאה. כב' אבי מארי' חיים הובהל לבית החולים ושם נשאר שוכב מחוסר הכרה שלושה ימים עד ליום ו' תשרי, שבת פרשת וילך, ועלה לגנזי מרומים, תהא מנוחתו עם נשמות הצדיקים והחסידים

ת, נ, צ, ב, ה

הבן חיים

אומנות השתיקה

קשה לי להעלות בכתב קווים לדמות כבוד אבי הצדיק מארי' חיים בן הרה"ג חיים בן משה חג'בי זצ"ל אך אשתדל ואכתוב מספר דברים.

כבוד אבי מורי היה אדם ירא שמיים אוהב שלום נח לבריות שקט מאוד ולא הרבה בדיבורים, ורק כשפנו ושאלו אותו ולא חשוב באיזה עניין ענה בקיצור ולעניין. לא פעם כל אמירותיו היו בדרך משל וחידה ודי לחכימה ברמיזה. ובמקרים רבים ענה לשאלה בכן ולא, או בנענוע ראש בלבד וללא השמעת כל הברה, "האומנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם" (תהילים נ"ח) וכבר על זה אמרו חכמים מה היא אומנותו של האדם בעולם הזה? ישים עצמו כאילם! (חולין פ"ט)

כב' אבא עשה צדקה וחסד בסתר. היה באופיו אדם רחמן ומעביר על מידותיו ואוהב את השקט. כל חייו סבבו סביב בית הכנסת. מעולם לא הפסיד תפילה בבית הכנסת, השכים והעריב, וגם בערוב ימיו כאשר חלש גופו וחלשו רגליו לא נמנע מהליכתו לבית הכנסת, גם כשניסינו למנועו מללכת מוקדם מאוד לפני עלות השחר משום סכנה שיהיה לבד בדרך או לבד בבית הכנסת, התחכם לנו והלך מבלי שנדע. אם בחום ואם בקור, ואפילו כשהגשם נתך ארצה בעוז.. פרט למקרים בודדים ממש שבהם היה אנוס גמור. אבא היה בן מייסדי בית הכנסת 'בית יעקב' בשכונת שערי'ה פ"ת, ומעולם לא שמע אדם את אבי מורי מדבר דברי חולין בבית הכנסת ומחוצה לה.

אשריו ואשרי חלקו

ת, נ, צ, ב, ה

א

הבן חיים בן כב' מורי אבי חיים בן הרה"ג חיים בן מוסא חג'בי

לעסוק ולשקוד בתורה

בנו הדיין מארי' מוסא חיים חג'בי זצ"ל

מספרים על מארי' מוסא חיים חג'בי זצ"ל בנו השני של המקובל מארי' חיים מוסא חג'בי זצ"ל שכשהגיע לארץ ישראל הגיע שמעו ל"רבנות" ובקשו למנותו לדיין. לאחר שהפצירו בו שיקבל את המשרה נענה, אך בעקבות מעשה שהיה לא הסכים להמשיך בכהונתו וכך היה:

שני דיינים חתמו על פסק הלכה בעניין גירושין ובקשהו שגם הוא יפסוק כמותם ושיחתום אך המארי' לא הסכים וקבע כי פסיקתם אינה עולה יפה עם ההלכה, ניסו ללחוץ עליו ולומר לו שכאן בא"י לא תמיד אפשר לפסוק בדיוק לפי ההלכה מחמת "חוקי המדינה" אך המארי' לא הסכים לשנות ולו במעט מההלכה, יצאו שני הדיינים להפסקה והשאירו את המארי' לבדו, המארי' נצל את ההזדמנות יצא החוצה ובקש מנהג מונית שעבר במקום להחזירו למעונו. כשחזרו הדיינים לאחר ההפסקה נדהמו לראות כי המארי' נעלם מיד הבינו כי נסע לביתו. מהרו ונסעו אחריו לבקש שיחזור ואף להזהירו כי יאבד את מקור פרנסתו אך המארי' בשלו "איני יכול לחתום על פסק דין שאינו כהלכה ואם אין דנים דין תורה כהלכתו איני רוצה בדיינות". עזב המארי' את המשרה ולא רצה בשררה וחזר לעסוק ולשקוד בתורה.

דודי הרב משה

כמדי שנה בשנה מאז הגיעם ארצה היה דודי הרב משה בן הרה"ג חיים מוסא חג'בי מגיע לביתנו בערב כיפור על מנת להיות במחיצת אנשי עירו מתימן ובעיקר להיות עם אחיו הבכור כב' אבי מארי' חיים בן הרה"ג חיים מוסא חג'בי וכך בכל שנה. גם לאחר פטירת כבוד אבי מורי המשיך דודי הרב משה להגיע ולהתארח בביתנו. חלפו שנים ודודי הרב משה הלך ונחלש מחמת הזקנה ובכל זאת אני או בנו משה יאריך ימים ושנים היינו דואגים שיגיע אלי לביתי כי לאחר פטירת אבי המשכתי לגור באותה הדירה. בתקופה מסוימת ביצעתי שיפוצים נרחבים בדירה ומחמת עמל וטרחה נמנע ממני ללכת כהרגלי לבקר את דודי הרב משה תקופה של שישה חודשים, והנה מגיע יום הכיפורים ואני הזדרזתי כמנהגי להביאו לביתי. כשהגיע זמן מנחה של ערב כיפור אמרתי לדודי הרב משה, דוד בוא נלך לבית הכנסת עוד מעט מתפללים מנחה. דודי כבר היה מוכן. החזקתי בידו וכשהגענו אל פתח הבית נעצר דודי ושאל אותי היכן שמחה אשתך. עניתי- היא עסוקה במטבח. תקרא לה, ביקש הדוד. קראתי- שמחה, הדוד רוצה לראות אותך, והיא באה מיד. כן דוד קראת לי? כן, ענה הדוד ואמר- אני חשדתי בך מפני

ששישה חודשים חיים לא בא אלי לבקר וחשבתי שאת מנעת ממנו על כן אני מבקש סליחתך על שחשדתי בך לשווא. וכך כשדודי שפוף קדימה מחמת הזקנה ידו האחת אוחזת במקל הליכה ואני אוחז בו בידו השנייה הוסיף ובקש מספר פעמים את סליחת אשתי, על אף שאשתי אמרה לדוד שאין צורך שיבקש סליחה, המשיך דודי הצדיק ובקש את סליחתה של רעיתי שתחי'. קשה לי לתאר את המעמד, המילים שיצאו מפי דודי הצדיק בשפת הקודש (התנכית) רגשה את אשתי ואותי ולא עמד בנו הכח לעצור את הדמעות. מכאן אנו רואים את גדולתו של דודי הצדיק אפילו שהיה זקן מופלג וגאון בתורה לא התגאה ובקש סליחה מצעירים שיכולים להיות נכדים שלו.

ת, נ, צ, ב, ה

סופר ע"י בן אחיו ר' חיים חג'בי ורעיתו שמחה הי"ו

חלק ג'

תפילת רבי ישמעאל

אמר רבי ישמעאל, כל האומר בקשה זו בכל יום פניו מזהירות ואימתו מוטלת על הבריות וכל החלומות שלו מהוגנים ותורתו תהיה משתמרת בלבבו כל ימי חייו ועוונות נעוריו נמחלים לו וינצל מיצר הרע ומלשון הרע ומפגע רע ומחיות רעות ומליסטים ומנחשים ומעקרבים ומרוח רעה ומן השדים ומן המזיקין ומכל האויבים ומכל השונאים אותו וירויח במשא ומתן שלו.

וכן אמר רבי ישמעאל אני ורבי עקיבא ערבים אנו שיהיה לו חלק טוב בעולם הבא כדכתיב, להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא.

וזאת התפילה צריך לאומרה בכוונה נכונה בכל יום אחר תפילתו וה' יקבל תפילתו. אמן כן יהי רצון.

אנא י-הו-ה אלוהי ישראל מלך גדול ונורא חכם הרזים מגלה נסתרות מגיד תעלומות מושל בעליונים ושליט בתחתונים. קרוב לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו. פנה אל תפלת עבדך ואל תחנוני כי עני ואביון אני.

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהינו ואלוהי אבותינו שתשמרני מכל רע כי אתה שומר ישראל ותאמר לצרותי די ותפדני מכל צרה וצוקה ומכל שמועה רעה ומכל בושה וכלימה ומחרפת אדם ומבזוי עם ומכל נגף ומכל משחית ומגפה ומכשול ומפגע רע ומעין הרע ומלשון הרע ותצילני מיצר הרע ומכל משחית ומזיק ומכל רגזות וגזרות שבעולם ומכל חטא ופשע ומכל עון ואשמה ורשע אמן כן יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהינו ואלוהי אבותינו שתריב את ריבי נפשי ביום וכל המקטרגים את נפשי בלילה ותנקום את נקמתי מהם ותקצר ימיהם ותמלא את עונותיהם ברע וכולם כרגע יאבדו מן העולם ותשליך אימה וחשכה גדולה ותחדמה עצומה ובהלה ושיגעון ועיורון ותימהון לבב על כל אויבי ושונאי ועל כל צר ומשטין ומקטרג עלי ועל אנשי בתי בין איש בין אישה בין שד בין מזיק בין רוחין בישין ולילין כדכתיב תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן. כאבן ידמו זרועך בגדול ופחד אימתה עליהם תפול. ועל כל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם ומוראך ופחדך יהיו עליהם שיהיו משתתקים מלפני אם יראוני בעין רעה חלילה.

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהינו ואלוהי אבותינו שתאלמנה שפתותם מדבר ותחשכנה עיניהם מראות ותחרשנה אזניהם משמוע ומתניהם תמיד המעד חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה. המה יבושו ואני לא אבוש המה ינוסו ואני לא אנוס כדכתיב: "קומה יהוה ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך" אמן כן יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהינו ואלוהי אבותינו שתשליך אימה ופחד על הבריות ותגזור עליהם לעשות רצוני כנפשי החפצה ובלבב שלם וקיים בנו מקרא שכתוב: "וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך" ומאמר: "לא יתייצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלוהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם" אמן כן יהי רצון.

יהי רצון מלפניך י-הו-ה אלוהינו ואלוהי אבותינו א-להי אברהם ואלוהי יצחק וא-להי יעקב שתפתח לבי בתורתך ותתן לי דעה ובינה וחכמה ותרחם עלי ותאיר עיני בחכמה בחמלתך ותלמדני מדות חכמתך ותבינני דברים עמוקים בתורתך ותגלה לי רזים סתומים בעזרתך למען לא אבוש בפני חכמי עמך ולא אכלם בתוך חסידי עדתך ותייחד את כוונת לבי ועריכת שפתי ועזרני ללמוד וללמד לשמור לעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה אמן כן יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יהוה א-להינו וא-להי אבותינו אלהי המרכבה שתצילני מרעבון וצימאון ומעירורם והטריפני לחם חוקי בכל יום ותפרנסני בנחת ולא בצער בהיתר ולא באיסור ברווח ולא בצמצום ותמלא אותי מעושר מתנות ידיך ותשלח ברכה והצלחה בכל עסקי ועיניי ובכל מעשה ידי שיהיו לי ותנני לאהבה לחן לחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ויודעי ומכירי אמן כן יהי רצון.

יהי רצון מלפניכם מלאכי השרת הקדושים והטהורים שתעשו עמי חסד גדול ועם אנשי ביתי ולמען קדושת יהוה ולמען תורתו הקדושה והטהורה ולמען קדושתכם תעמדו לפני יהוה א-להי ישראל מלך היושב על כסא רחמים בבקשה ובתחנונים להשמיע את תפילתי ואת תחנוני כדי לעשות את שאלתי ובקשתי בכל יום ויום וימחול לי את כל עונותי וחטאתי ואשמותי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניו בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין במתכוון בין שלא במתכוון בין בדבור בין במעשה בין בהרהור בין במחשבה מעתה ועד עולם אמן כן יהי רצון.

בבעו במטו מכם מלאכי השרת הקדושים והטהורים והמופרשים בנקיות שתעשו חן וחסד ורחמים גדולים בזכות הרם הגדול (יכוון במחשבה ואל יוציא בשפתי א כ ת ר י א - ל) יושב תהילות ישראל ובזכות שבעים ושתים שמות קדושים והטהורים תיקחו מפתחות ברשות הקדוש ברוך הוא ותפתחו לי שערי חן וחסד ורחמים ושערי שלום ושערי שלוה ושערי דעה ובינה חכמה והשכל ושערי עושר וכבוד ושערי תשובה ושערי תשועה ואמצא חן וחסד בעיניכם ובעיני כל רואי ויודעי ומכירי ותצליחו אותי ותעזרו אותי על כל עסקי לטובה וכשאשכב לא אפחד כדכתיב: "אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך" שיהיו חיי מתוקים כדבש ונופת צופים ותהיו עמי לעזור ולהועיל ולהושיע ולסמוך כתקופת השמש בתמוז וכמלאת הלבנה אמן כן יהי רצון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון ליבי לפניך י-הו-ה צורי וגואלי. יהי רצון מלפניך י-הו-ה א-להינו וא-להי אבותינו שתצילני מיצר הרע ומכל צרה וצוקה ולא ישמע בכי וזעקה בביתי ותוציאני משלום אל שלום ואמצא חן וחסד בעיניך ובעיני כל רואי ותתנהג עמי במידת החסד ובמידת הרחמים וחוסה נא עלי וזכני לראות באור החיים עשה עמי אתה צדקה למען שמך ולמען משה ואהרן ודוד ושלמה ואליהו בחירך ולמען כסא כבודך ולמען שכינתך ופדני מכל צרה וצוקה ותגזור עלי גזרות טובות ותשמרני מכל רע ובטל כל מחשבות שונאי והפר כל עצות אויבי ומלא כל משאלותי לטובה ככתוב יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני. שמע יהוה וחנני יהוה היה עוזר לי שיהיו עמי לעזור ולהועיל ולהושיע ולהציל. שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום יהיו לרצון אמרי פי והגיון ליבי לפניך יהוה צורי וגואלי.

לטהר המחשבה

צריך אדם לטהר מחשבותיו ולחשוב מחשבות קדושות ואם בא לאדם הרהורים רעים יצייר בשכלו ה' פעמים ק"ל, שהוא שם מ"ה פשוט כפול משולש מרובע כזה:

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא.
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא.
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא.
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא.
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא.

כל ריבוע שם מ"ה בגימטריא ק"ל. והרמז במחשבה נוטריקון חשב מ"ה.
והנה ה' פעמים ק"ל (5 X 130 = 650) עולה נת"ר וסימנך "אם תכבסי בנתר".
וטוב לכוון ולצייר בשכלו אותיות הויה בצורה נגד עיניו בניקוד כזה:

י-ה-ן-ה

מתחת לאות יוד - חירק. מתחת לאות הא - שוא. מתחת לאות ואו - קמץ. אות הא האחרונה
ללא ניקוד.
וזהו סוד "שויתי ה' לנגדי תמיד".

לסלק מחשבות זרות

יגיד ז' פעמים (ויקרא פרק ו' ו')
"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה"
ז' פעמים (תהילים פרק קי"ט קי"ג)
"סעפים שנאתי ותורתך אהבתי"
ז' פעמים (תהילים נ"א י"ב)
"לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי"
ז' פעמים (שיר השירים פרק ז' ז')
"מה יפית ומה נעמית אהבה בתענוגים"

יכוון שם ע"ב כזה: יוד הי ויו הי יעביר יד ימינו על גבי מצחו ג' פעמים.

סגולה לבטול מחשבות רעות

הורני י-הו-ה דך חקיד ואצרה עקב: הביני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות שוא בדרךך חני: הקם לעבדך אמרתך אשר ליקאתך: העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטך טובים: הנה תאבתי לפקדך בצדקתך חני:

סגולה לזכרון וזעלחה בלימוד התורה

לומר כל ראש חודש 72 פעמים כמנין ע"ב פסוק: לאמר מועד מאהל אליו י-הו-ה וידבר משה אל ויקרא וכן יאמר כל יום ז' פעמים פסוק: גר לרגלי דברך ואור לנתיבתי וכן יאמר פסוק זה י' פעמים: זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני יזהר לבל יכניס דברי חול בתוך לימוד תורתו. כתבו המקובלים שיאמר רמ"ב פעמים אריא"ל העולה כמנין זכירה והוא מסוגל למה שילמד באותו היום שלא ישכח ויכתוב רמ"ב פעמים אריא"ל על הנייר ויאמרם כדי שלא יטעה.

ועיקר לימוד בקול ובקשה ותחינה מה' יתברך. יהי רצון מלפניך ה' א-להינו וא-להי אבותינו אברהם יצחק ויעקב אשר קראת שמו ישראל שתפתח לבי בתורתך ותאיר עיני וליבי (יכווין בשם פתחיא-ל רפא-ל אופיא-ל) ולא אשכח כל ימי וחיי ולא אשכח דבר תורה אמן נצח סלה ועד.

מזמורים מיוחדים לרפואה וכו', תהילים

לקרוא פרק כ' - 12 פעמים רצוף כל יום, חוץ משבת וחגים וראש חודש וימים שאין בהם תחנון, לקרוא במשך כל שעות היום עד לפני השקיעה ואפשר גם אחרי חצות הלילה והלאה. לקרוא פרק ד' - 3 פעמים בלי הפסק דיבור, בשעות הבוקר המוקדמות לפני יציאת אור השחר. (בין 4:00 - 5:00 לפנות בוקר) לקרוא הפרקים הבאים: צב, צג, קג, קד - פעם אחת, אפשר לקרוא בשעות היום עד לפני שקיעת השמש.

לקרוא שירת הים. (רצוי בעמידה)

לקרוא "נשמת כל חי" עד ישתבח.

כמו כן ניתן לקרוא שיר השירים לרפואה.

סגולה נפלאה לכל דבר- השתטחות על קברי צדיקים, בפרט אם יש ציון של צדיק הקרוב למקום מגוריו ילך ויתפלל על ציון הצדיק, ויבקש מאת הקדוש ברוך הוא שבזכות הצדיק הטמון במקום ובזכות כל הצדיקים שוכני עפר הטמונים בכל אתר ואתר יקבל הקדוש ברוך הוא תפלתו אכי"ר.

טוב לכל דבר לומר פסוקים אלו ג' פע'

(אבג יתן)	(1) אָנָּה בָּכָה, גָּדַלְתָּ יְמִינִךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה:
(קרע שטן)	(2) קִבֵּל רִנָּת, עֲמֹךְ שִׁגְבֵנוּ, טְהַרְנוּ נוֹרָא:
(נגד יכש)	(3) נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּבִבְתָּ שְׁמֵרֵם:
(בטר צתג)	(4) בָּרַכְם טְהַרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תְּמִיד גְּמִלֵם:
(חקב טנע)	(5) חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרַב טוֹבְךָ, נָהַל עֲדָתְךָ:
(יגל פזק)	(6) יְחִיד גָּאָה, לַעֲמֹךְ פְּנֵה, זֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ:
(שקו צית)	(7) שׁוֹעֲתֵנוּ קָבֵל, וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת:
(בשכמלו)	ויאמר בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

פתיחת אליהו

וכן יאמר פתיחת אליהו הנביא זיע"א.

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבן. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפקת עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגלין ועלמין דאתגלין. ובהון אתכסיאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בך. ואילן עשר ספירן אנון אזלין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהיג לון. ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא. לבושיין תקנת לון דמניהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקנת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושיין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תרין שוקין. יסוד סיומא דגופא אות ברית קדש.

מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה . חכמה מוחא איהי מחשבה מלגאו. בינה ליבא ובה הלב מבין. ועל אילן תרין כתיב הנסתרות ליהוה יאהדונהי אלהינו. כתר עליון איהו כתר מלכות. ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא דתפלי. מלגאו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו ארח אצילות. איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי. כמיא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו:

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא. ובך לית דמיון ולית דיוקנא (דגופא) מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא. ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי. ובארעא אילנין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיון ועופין ונונין ובעירין ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודען מעלאי ותתאי ולית ידיע בך כלל. ובר מנך לית יחודא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כלל. וכל ספירן כל חד אית ליה שם ידיע. ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו. וכד אנת תסתלק מנהון. אשתארו כלהו שמהן כגופא בלא נשמתא. אנת חכים ולא בחכמה ידיעא. אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא. לית לך אתר ידיעא. אלא לאשתמודעא תקפך וחילך לבני נשא. ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאינון צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא. דין איהו גבורה. משפט עמודא דאמצעיתא. צדק מלכותא קדישא מאזני צדק תרין סמכי קשוט. הין צדק אות ברית. כלאלאחזאה איך אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין. ולאו משפט ידיעא דאיהו רחמי. ולאו מכל אלין מדות כלל. קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען: קם רבי שמעון פתח ואמר לך י-הו-ה יאהדונהי הגדלה והגבורה וכו'. עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. הקיצו ורננו שוכני עפר. אלין אנון צדיקיא דאנון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער. ולאו אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו וכו'. רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא. דעד כען צדיקיא כלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה. ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך. שראשי נמלא טל.

מאי נמלא טל אלא אמר קדשא בריך הוא. אנת חשבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעלאנא בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא. הרי לך סימנא שראשי נמלא טל ה"א שכינתא בגלותא. שלימו דילה וחיים דילה איהו טל. ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו. וה"א איהי שכינתא דלא מחשבן ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבן ט"ל. דאיהי מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד קם רעיא מהימנא ואבהן קדישין עמיה. עד כאן רזא דיחודא. ברוך יהוה יאהדונהי לעולם אמן ואמן:

ואם יש לו פנאי יאמר תפילה זו: רבון העולמים ואדוני האדונים, אלהי אברהם יצחק וישראל עבדיך, לא בצדקותינו ובישר לבבנו אנחנו נשענים להפיל תחנתנו לפניך, כי אם על רחמך הרבים הגדולים והעצומים:

סגולה לשמירה

סגולה לשמירה לומר הפסוק הבא כנגד ארבע רוחות העולם למעלה ומטה כמפורט להלן. "בכל דרך דעהו והוא יישר אורחותיך" - לצד מזרח, דרום, מערב, צפון, מעלה מטה.

סגולה לשמירה ב'

כשאדם בדרך ופגעו בו אויבים יעמיד ידו הימנית מול הפנים כשאחורי היד והציפורניים מול הפנים, ויסמן באצבעות ידו השמאלית על אצבעות ידו הימנית (יש לשים לב - בכל אחד מהפסוקים מופיע שם ה' על האצבע השניה הנקראת אצבע, מתחילים לסמן במילה הראשונה על האצבע הנקראת הגודל) יאמר פסוקים אלו על אצבעותיו ויתחיל מהגודל ויבואו שם הוי"ה תמיד על האצבע הסמוך לגודל הנקרא אצבע, ויבוא עליו ששה הוי"ת ואח"כ יראה את האצבע ההיא נגד האויב. והטעם כי אצבע זו היא גבורה וכאשר מזכיר עליה ששה פעמים הוי"ה שהיא חסד ממתק אותה, וידוע ע"י מתוק הגבורה נכנע האויב. לכן המגן של דוד המלך עליו השלום היה בו ששה קצוות כנגד ששה הוי"ת אלו שהיה נוצח על ידם:

תורת	י-הו-ה	תמימה משיבת נפש
עדות	י-הו-ה	נאמנה מחכימת פתי
פקודי	י-הו-ה	ישרים משמחי לב
מצות	י-הו-ה	ברה מאירת עינים
יראת	י-הו-ה	טהורה עומדת לעד
משפטי	י-הו-ה	אמת צדקו יחדיו

ולכן מי שעומד כנגד האויב, ימנה באצבעותיו, ויתחיל מהגודל ויבא שם הוי"ה על אצבעו ששה פעמים, ובעת שמזכיר שם הוי"ה יזקוף את אצבעו כלפי מעלה, ולאחר שיאמר את כל הפסוקים יצביע באצבעו נגד האויב.

סגולה נפלאה מיעקב אבינו ע"ה

לבטל מדת הדין וגזרות קשות ורעות. מן העיר. יעמוד במקוה ויכסה ראשו בכובע ויאמר:

משביע אני עליכם מלאכי רחמים וכל מלאכי עליונים המפוארים והמיוחדים שתבואו לעזרתנו היום ותצילנו מכף אויבנו שלא יוכלו להזיקנו, בשם הגדול והקדוש (יחשוב בלבו ולא יבטא בשפתיו) רח"ש תמ"ף בשכמל"ו

והנה השם הנ"ל הוא שמו של הקב"ה שם גדול. ויעקב אבינו מסר אותו לבניו בשעת פטירתו שאמר להם האספו ואגידה וכו' שיזכירוהו בעת צרתם. וזה השם יוצא מהתיבות: רחום חנון שומר תומך מציל ישר פודה.

ויאמר ג"כ שם של מ"ב

אָנָּא בְּכַח, גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תְּתִיר צְרוּרָה:	(אבג יתץ)
קִבֵּל רִנָּת, עִמָּךְ שְׂגִבְנוּ, טְהַרְנוּ נוֹרָא:	(קרע שטן)
נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּבִבְת שְׁמָרֵם:	(נגד יכש)
בְּרַכֵּם טְהַרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תְּמִיד גְּמִלֵם:	(בטר צתג)
חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבְךָ, נְהַל עֲדָתְךָ:	(חקב טנע)
יְחִיד גָּאֵה, לְעִמָּךְ פְּנֵה, זִכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ:	(יגל פזק)
שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל, וְשִׁמְע צַעֲקֵתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת:	(שקו צית)
וַיֹּאמֶר בִּלְחָשׁ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.	(בשכמלו)

ואם ילכו מכל שכונה ושכונה עשרה אנשים יראי ה' ביחד לטבילה ויכסו את ראשיהם בכובע ויעשו הסדר הנ"ל, ובצאתם תיכף מן המקוה תתבטל הגזרה.

להנצל מכל אויב

להנצל מכל אויב ותהיה אימתו מוטלת על הבריות לומר אחר ברכות השחר ג' פעמים פסוק זה: "לא יתיצב איש בפניכם, פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם".

סגולה מהרמב"ן לאויבים להנצל מהם, לפני שיצא לדרך יקח בידו מלח ויאמר עליו מזמור זה ז' פעמים, וכשיפגע באויבים ישליך המלח לפניו או ביניהם וינצל.

"שיר המעלות, הבטחים ביהוה, כהר ציון לא ימוט לעולם ישב: ירושלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו, מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים, למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: היטיבה יהוה לטובים ולישרים בליבותם: והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון, שלום על ישראל:

להשמר משונאו ולכבשו: יאמר ז' פעמים: אמתלאי בת עורבתא

סגולה להפר עצת אויבים:

זאת הפרת עצה נמצאת מכתב יד ישן נושן. ורבני יהודי תימן כאשר היו אויביהם מתיעצים עליהם עצות רעות, רחמנא ליצלן וכו', היו אומרים נוסח זה עשר פעמים והקדוש ברוך הוא הושיעם. וצריך לכוון באמירתה על דעת משה רבנו ע"ה, ועל דעת רשב"י ורבי אלעזר בנו ע"ה, ועל דעת כל המקובלים והצדיקים שהיו בכל הדורות והאר"י ז"ל והרש"ש ז"ל.

וכך הנוסח: יאמר השליח צבור עשר פעמים:

בשם עשר, בשם חמש, בשם שש, בשם חמש. תופר עצת כל אויבינו וצרינו ושונאינו.

והצבור יענו אחר כל פעם מהעשר פעמים, את הפסוקים הללו:

עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם, כיום הלחמנו ביום קרב: תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אתם, ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל:

למ"ן שלום שבזי זיע"א

(אומר "מחסי בה" ואחר כך אומר את "אנא בכח" וחוזר וקורא "מחסי בה" ושוב "אנא בכח" וממשיך כך עד עשר פעמים לסירוגין) זה השם הקדוש, אם יארע לאדם איזה צרה או צער יאמר זה השם עשר פעמים בשברון לב ובכוונת דעת ותהיה לו הצלה מן השמים וזו היא:

"מחסי בה". לישועתך קויתי ה' בה' בטחתי. בה' נשענתי. לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ, לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש, והעושר והכבוד מלפניך, ואתה מושל בכל, ובידך כח וגבורה, ובידך לגדל ולחזק לכל. אשאל בחי העולמים. אשאל באהיות אהיה אשר אהיה. אשאל בשביבין כורסוהי גלגלוהי די נור, אשאל ביה יתעלה, יה יתברך, אשאל בשרפיאל, אשאל ביקותיאל, אשאל בידוד, אשאל בידוד האל, אשאל ברוח אל, אשאל בצור הצור, אשאל השאלה הזאת מלפני עלת כל העלות ב"ה (יצילני מצרה פ' או שתפר עצת אויבי וצרי או שתוציאני מבית כלא או שתשלח לפב"פ רפואה שלמה, או שתפתח לי שערי פרנסה וכלכלה) ותצילני מן העניות והדלות, כי אבי ואמי עזבוני, ואתה ה' לא תעזבני, וחנוני וענני, ככתוב יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו, אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי, ברוך ה' מן העולם ועד העולם".

ויקרא 'אנא בכח' ויחזור 'מחסי בה' ושוב 'אנא בכח' וחוזר חלילה עשר פעמים:

אנא בכח, גדלת ימיך, תתיר צרורה:	(אבג יתץ)
קבל רנת, עמך שגבנו, טהרנו נורא:	(קרע שטן)
נא גבור, דורשי יחודך, כבבת שמרם:	(נגד יכש)
ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם:	(בטר צתג)
חסין קדוש, ברב טובך, נהל עדתך:	(חקב טנע)
יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך:	(יגל פזק)
שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות:	(שקו צית)
ויאמר בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.	(בשכמלו)

תיקון וסגולה לרפואת החולה

טוב שיעשה לימוד ובקשה זו חצי שעה קודם עלות השחר עת שהרחמים והרצון גוברים בעולם יבוא אדם כשר ויר"ש וילמד דברי תורה של קל וחומר אלו. (יש להכין מראש את שם החולה: פ' בן פלונית) קודם לכן יש למלא כוס מים (וצלחת ליד) ואח"כ ילמד הלימוד הזה:

משנה (חולין סוף פרק י"ב) לא יטול אדם אם על בנים אפילו לטהר את המצורה. ומה אם מצוה קלה שהיא כאיסור, אמרה תורה למען ייטב לך והארכת ימים, קל וחומר על מצות חמורות שבתורה.

משנה (נגעים פרק י"ב) וצוה הכהן ופנו את הבית, אמר רבי מאיר וכי מה מיטמא לו, אם תאמר כלי עציו ובגדיו ומתכותיו, מטבילין והן טהורים, על מה חסה התורה, על כלי חרסו ועל פכו ועל טיפיו, אם כך חסה התורה על ממנו הבזוי, קל וחומר על ממנו החביב, אם כך על ממונו, קל וחומר על נפש בניו ובנותיו, אם כך על של רשע, קל וחומר על של צדיק.

גמרא (חגיגה דף כ"ז) אמר ריש לקיש, אין אור של גיהנם שולטת בפושעי ישראל קל וחומר ממזבח הזהב. מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב, כמה שנים אין האור שולטת בו, פושעי ישראל שמלאים מצוות כרימון דכתיב "כפלח הרימון רקתך", אל תקרי רקתך אלא רִקְנִין שבך על אחת כמה וכמה.

(פסחים דף פ"ז) "ויאמר ה' אל הושע לך קח לך" ... וכתיב וילך ויקח את גומר בת דיבלים. לאחר שנולדו שני בנים ובת אחת, אמר לו הקב"ה להושע לא היה לך ללמוד ממשה רבך, שכון שדיברתי עמו פירש מן האשה. אף אתה בדול עצמך ממנה... כך, ישראל שהם בני, בני בחוני בני אברהם יצחק ויעקב אחד מארבע קניינין שקניתי בעולמי.

תורה קנין אחד דכתיב ה' קנני ראשית דרכו, שמים וארץ קנין אחד דכתיב קונה שמים וארץ, בית המקדש קנין אחד דכתיב "הר זה קנתה ימינו", ישראל קנין אחד דכתיב עם זו קנית, ואתה אמרת העבירים באומה אחרת כיון שידע שחטא, עמד לבקש רחמים על עצמו. אמר לו הקב"ה עד שאתה מבקש רחמים על עצמך בקש רחמים על ישראל שגזרתי עליהם שלוש גזרות בעבורך. עמד ובקש רחמים ובטל גזרה והתחיל לברכן, שנאמר "והיה מספר בני ישראל כחול הים" וגו' והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם, יאמר להם בני אל חי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדיו וגו' וזרעתי לי בארץ וריחמתי את לא רוחמה ואמרתי ללא עמי, עמי אתה.

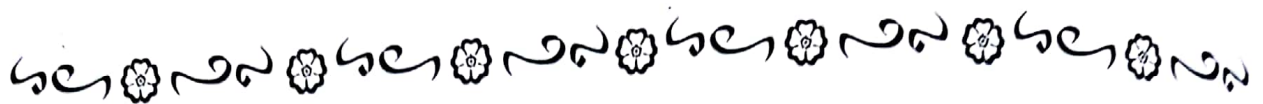
(ברכות דף ה') "אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו". אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מה תלמוד לומר ומתורתך תלמדנו. אל תקרי תִּלְמְדֵנוּ אלא תִּלְמְדֵנוּ. דבר זה מתורתך תִּלְמְדֵנוּ, קל וחומר משן ועין שהוא אחד מאבריו של אדם, עבד יוצא בהם לחרות, יסורין שממרקין כל גופו של האדם לא כל שכן.

ואח"כ יטיף אדם ירא שמים טיפות מים תוך כוס כנגד אותיות אֵל גָּא רָפָא גָא לָהּ שהם י"א אותיות. ובעוד שיטיף יזכיר הפסוק הנזכר בפיו בנקודותיו ובטעמיו ויכפיל אותו י' פעמים כל פעם יטיף י"א טיפות סה"כ מאה ועשר כמינין נס.

ואחר כך יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלוהנו ואלוהי אבותינו שתעשה למען רחמיך וחסדיך למען לימוד קל וחומר אשר

אמרתי, ולמען מדת אל שהיא מדה הראשונה משלוש עשרה מדות רחמים, ולמען תפילת משה עבדך שהתפלל ואמר לפניך: אל נא רפא נא לה (שלוש פעמים)

ולמען סוד התפילה הזאת ושמות הקודש הרמוזים בה ומצורפים בה תחוס ותמחול ותרם על עבדך (פ' בן פלוני), ותרפהו רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיו ולכל מכותיו ותתן לו (לה) כח ובריאות וחוזק ואומץ בכל אבריו וגידיו, ותרחמהו ותחיהו חיים ארוכים טובים ומתוקנים ותברכהו לחיים טובים ולשלום, כי אל רופא רחמן ונאמן אתה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

ויסוף ללחוש על הכוס, הלחש הזה פעם אחת:

בז בִּזְיָה, מס מְסִיָּא, כס כְּסִיָּה, שְׂרָלַי וְאַמְרָלַי, אֵלִין מְלֶאכִי דְאַשְׁתַּלְחוּ מֵאַרְעָא דְסָדוּם, וְלֹאֲסָא שְׁחִינָא, כְּאִיבִין, בְּזִיד, בְּזִיזִיד, מְסִמְסִיד, כְּמוֹן כְּמִיד, עֵינִיד בִּיד, עֵינִיד בֵּד, אֲתִרִיד בֵּד, זִרְעִיד כְּקִלוּט וְכִפְרָדָּה דְלֹאֲפָרָה וְלֹא רִבְיָא, כֵּךְ לֹא תִפְרָה וְלֹא תִרְבֶּה בְּגוּפָהּ (דפ"פ) חֲרֵב שְׁלוּפָה וְקָלַע נְטוּשָׁה, לֹא שְׁמִיָּה, יוֹכֵב חוּלִין מְכֹאֻבִין. הִנִּית דְּפָקִיק, דְּפָקִיק הִנִּית, לִיטָא תְבוּר וּמְשׁוּמֵת, בֵּר טִיט בֵּר טִמָּא, בֵּר טִינָא, כְּשִׁמְגִז מְרִיגִז וְאִיסְטִמָּא. (מסכת שבת דף ס"ז)

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

ותתן המים לחולה לשתות (פעמים שצריך לשמור חצי מהכמות ולמרוח על מקום הכאב) ברוך רופא חולים!

לשמירה מכל דבר, זה הצלחה

יְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה: (שתי פעמים)
יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִינוּ בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אִמֵּר לִיהוָה יֵאֱהֹדוּנִי מַחְסִי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילֲךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסַחֲרָה אָמְתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחַץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְלַךְ מִקֵּטֶב יִשָּׁד צִהְרִים: יִפֹּל מִצִּדָּךְ אֶלֶף וּרְבֵבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי וּשְׁלֹמֹת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֵתָּה יְהוָה מַחְסִי עֲלִינוּ שְׁמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ: כִּי מִלֶּאכֹי יִצְנָה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאַבִּן רִגְלֶךָ: עַל שֹׁחַל וְתַתָּה תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כְּפִיר וְתִנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁבְּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֵרֶךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

(אבג יתץ)

(קרע שטן)

(נגד יכש)

(בטר צתג)

אֵנָּה בִּכְת, גְּדֹלַת יְמִינֶךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה:

קִבֵּל רִנָּת, עִמָּךְ שִׁגְבִּנוּ, טְהַרְנוּ נוֹרָא:

נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדֶךָ, כְּבִבְת שְׁמֶרֶם:

בְּרַחֲמֵי טְהָרָם, רַחֲמֵי צִדְקָתֶךָ, תְּמִיד גְּמִלֵם:

(חקב טנע)

(יגל פזק)

(שקו צית)

(בשכמלו)

חסין קדוש, ברב טובך, נהל עדתך:
יחיד גאָה, לעמך פֿנה, זוכרי קדשתך:
שוועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות:
ויאמר בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא. שנאמר הליכות עולם לו.
אל תקרי הליכות אלא הלכות: אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם
שנאמר וכל בניך למודי י-הו-ה ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך: יהי שלום בחילך שלום
בארמונותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: וראה בני
לבניך שלום על ישראל: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו
בשלום:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם י-הו-ה עושה שמים וארץ: אל יתן למוט
רגלך אל ינום שומרך: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: י-הו-ה שומרך י-הו-ה צלך על יד ימינך: יומם
השמש לא יככה וירח בלילה: י-הו-ה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: י-הו-ה ישמר צאתך ובואך מעתה
ועד עולם:

נוסח התרת כשפים וקללות

יעמוד בפני עשרה תלמידי חכמים ויבקש התרה:

"שמעו נא רבותינו הרי אני (פ' בן פלונית) ובני ביתי (פב"פ) שואלים ומבקשים התרה מן קודשא בריך
הוא ושכינתה ומבית דין של מעלה ומבית דין של מטה וממעלתכם שתתירו לי ולאשתי לבני ולבנותי
ולכל הנלווים אלי כל מיני לחשים וכל מיני קסמים וכל מיני טלסמים וכל מיני השבעות שעשו על ידם
או על ידי אחרים בכל אלה ובכל דרכים הדומות לאלה הן וכיוצא בהן בכל צד ואופן שיהיה שתבטלו
אותם ממני ביטול גמור.

ואחר כך יאמרו הבית דין:

ברשות קודשא בריך הוא ושכינתה וברשות בית דין של מעלה וברשות בית דין של מטה וברשות תורתנו
הקדושה וברשות מלאכי מעלה וברשות סנהדריה גדולה וברשות כל הקהל הקדוש הזה אנו מתירין
ומבטלין ומפירין כל מיני כישופים וכל מיני לחשים וכל מיני קסמים וכל מיני טלסמים וכל מיני השבעות
שעושים המכשפים בכל לשון שיהיה לכל שום בר ישראל ובפרט למה שעשו (לפב"פ) בין שעשו על ידיהם
בין שעשו על ידי אחרים בין על ידי איש בין על ידי אשה בין על ידי שלוש נשים בין על ידי שבע נשים

בין על ידי קטן בין על ידי טומטום בין על ידי אנדרוגינוס בין בהרהור בין במחשבה בין בבית אחד בין בשלושה בתים בין בשבעה בתים בין שהשביעו לכל שר ומלאך ושד ומזיק ומשטין ולכל מלאכי חבלה ורוחות המזיקים ולכל תולדות וחילולותיהם ובת זוגו ותולדותיהם ונעמה אחות תובל קין אם אשמדאי.

הכל יהא שרוי מחול ומותר (כופלים שלוש פעמים).

וכן אנו מתירין ומבטלין כל השבעה בכל לשון שיהיה, שהם השביעו לשר האש ולשר המים ולשר הרוח ולשר העפר ולחש הקסם ונחש וטלסם וקטרוג והרהור וגלגול וכינוי שהשביעום להזיק לכל בני ישראל לא יוכלו לא להזיק ולא לקטרג ולא להשטין ולא להתענות לא למעלה ולא למטה בין ברוח סערה וסופה בין על ידי מלאך בין על ידי גלגול בין בדיבור בין במחשבה בין במעשה בין בהרהור בין מסטרא דנוקבא בין שעשו בים בין במדברות בין באילנות בין בקברות, בין בתוך מאכל ומשתה בין שתלאום על עופות פורחות בין על בהמות וחיות בבתים בין בחנויות בין בחצרות בין בעיר חריבה בין בבית חרב בין בבית שמם בין בכלי אחד בין בשלושה כלים בין בשבעה כלים בין בשלוש דרכים בין בשבע דרכים בין בכלי מתכת בין בכלי עץ בין בכלי אבנים בין בכלי אדמה בין בכלי חרס בין בבגדים בלויים בין על ידי שבעה קולמוסין בין בכיוון שעות בין על ידיהם בין על ידי אחרים בין לכל בר ישראל בפרט (לפב"פ) או שהשביעו עשרה כתרים או המזיקים באיזה צד ואופן שיהיה, יהיו מותרין ומבטלין לא שרירין ולא קיימין.

הכל יהא שרוי מחול ומותר (כופלים שלוש פעמים).

ועל הכל אנחנו מתירים ומבטלים הכל, וכך אנו אומרים:
ברשות קודשא בריך הוא ושכינתה וברשות בית דין של מעלה וברשות בית דין של מטה. וברשות תורתנו הקדושה וברשות סנהדריה גדולה וברשות סנהדריה קטנה.

מותרים לכם, מותרים לכם, מותרים לכם.
שרוים לכם, שרוים לכם, שרוים לכם.
מחולים לכם, מחולים לכם, מחולים לכם.

והרי אנחנו משביעין ומבטלין כל מיני כשפים וכל מיני לחשים וכל מיני קסמים וכל מיני טלסמים בשם שדי ובשם גבריאל ומיכאל ורפאל ואוריאל ונוראל ובשם כל מלאך שיכול לבטל ובשם יה, ובשם הוי-ה שיתבטל כל כישוף שנעשו לפלוני בן פלוני, יהי רעוא דיהון בטלין ומבוטלין לא שרירין ולא קיימין.

הכל יהא שרוי מחול ומותר (כופלים שלוש פעמים).

בכה עשר ספירות ובכה אין סוף ברוך הוא ובכה הוי-ה ברוך הוא ויתבטלון כל כישופים וכל לחשים וכל קסמים וכל טלמסים דהווי מן יומא דאתברי עלמא ועד כען, משבענא וגזרנא דלא יהון ולא יתקיימון מעתה ועד עולם בהסכמתינו ובמסכמת כל הנביאים והחכמים ובהסכמת דוד המלך עליו השלום ובהסכמת רשב"י עליו השלום וחביריו ובהסכמת הארי ז"ל והרש"ש הקדוש דיהון בטלין ומבוטלין לא שרירין ולא קיימין.

הכל יהא שרוי מחול ומותר (כופלים שלוש פעמים).

ואומר אלו הפסוקים כל אחד ג' פעמים.

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך השטן ויגער ה' בך הבוחר בירושלים הלא זה אוד מוצל מאש: קול אומר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל ציץ כי רוח ה' נשבה בו אכן חציר העם: מפר אותות בדים וקוסמים יהולל משיב חכמים אחור ודעתם יסכל: ויסר את אופן מרכבותיו וינהגהו בכבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים:

ויהי בנסוע הארן ויאמר משה קומה ה' ויפוצו איביך וינוסו משנאיך מפניך: קומה ה' למנוחתך אתה וארון עזך כהניך ילבשו צדק וחסידים ירננו בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: אל תתן ה' מאווי רשע זממו אל תפק ירמו סלה: יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ה' הפיר עצת גויים הניא מחשבות עמים: כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלוהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו: כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאום ה': שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד

מכשפה לא תחיה = ג' פעמים ישר והפוך.

כל הפקודים למחנה אפרים מאת אלף ושמונת אלפים ומאה לצבאותם ושלישים יסעו = ג' פעמים

סגולה לקבול תפילות ולמצא חן

אחר תפילתו יאמר פסוק זה ז' פעמים, ובס"ד תקובל תפלתו ברצון, וכן אם הולך להשתדל אצל שר וכדו' יאמר פסוק זה ויועיל בס"ד.

והיו מלכים אמניך ושרותיהם מניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה
(נקוד ישחק) אשר לא יבשו קוי (ויכוין בשם מפרש"י היוצא ממנו ובשם הוי"ה בנקוד ישחק)

סגולה לשמירה

קראתי בכל לב ענני י-הו-ה חקיק אצרה: קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך: קדמתי בנשף ואשועה לדברך
יחלתי: קדמו עיני אשמות לשיח באמרתך: קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חייני: קרבו רדפי זמה
מתורתך רחוק: קרוב אתה י-הו-ה וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:
ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחיק ממני יצר הרע של רוח זנונים, רוח מחשבות רעות
והרהורים רעים, רוח שחוק, רוח דברים בטלים, רוח יגונות, רוח אנוחות, רוח שקר, רוח תועה, רוח
משחית, רוח תבלה, רוח קטב מרירי, רוח אש של עצמות, רוח חזזית, רוח טמאה, רוח עושים, רוח חציצית,
רוח בא מן הנפילים, רוח חמה וכעס, רוח קנאה ותחרות, רוח מינות, רוח גסות הרוח, רוח שמדות, כלם
יתרחקו ממני אמן נצח סלה ועד:

סגולה שלא ישלוט עין הרע בתינוק: כשיוצא עם התינוק לטייל או לשוק, יכס ראשו של התינוק. (זוהר)

סגולה להנצל מעין הרע מאדם שבא פתאום, יאמר: "וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו,
ותהי עליו רוח אלהים"

בשם י-הו-ה יאהדונהי א-להי הא-להים ואדני האדנים שברא עליונים ותחתונים וברא שרפים ואופנים
וחיילותיהם, הוא המלך האדיר הברוך הגדול הגבור והנורא הדגול ההוד וההדור הותיק הזך והזוכר החומל
החנן הטוב והטהור הישר והיחיד הכביר הכובש עונות הלוש צדקות המלך המרומם המוחל הנורא
והנשגב הסומך והסועד העוזר העונה בעת צרה הפוקד עקרות הפודה האדיר הצדיק הקדוש הרם הרחמן
הקרוב השלם השומר התם התומך הוא יציל את עמו ישראל למקטון ועד גדול מזכר ועד נקבה מאיש
ועד אשה מעולל ועד יונק ובכללם תציל (לפב"פ) להועיל ולהציל ולשמור ולעזור ולמלט ולפלט (לפב"פ)
מכל רוחין בישינ ומכל רוחין מסאבין ומכל קרין וקרינה ומן תבע ותבעה אשר תהיה כדמות איש או אשה
או כדמות עוף מעופף ומרחף ומארבע כתות השדים מלילית וכת דילה ומנעמה וכת דילה ומאגרת וכת
דילה וממחלת וכת דילה בכח מחנות שמותיך הקדושים והטהורים דסימניהון ארגמן אוריאל רפאל גבריאל
מיכאל נוריאל אתון מלאכין קדישין שמרו ועזרו ונצרו ומלטו ופלטו והצילו עמו בית ישראל ובכללם
תצילו (לפב"פ) מכל מין פחד ובהלה ובעתה אשר יפחד בין ביום ובין בלילה בין בבוקר בין בערב ובין
בצהרים בין בחשך בין באור בין בביתו בין בשדה לא יירא ולא יפחד ולא יבהל ולא יבעת לא ער ולא
ישן לא בחלום ולא בהקיץ וישינ שינה של נחת רוח ולא של צער ולא יבעתוהו ולא יבהילוהו חלומות
רעים והרהורים רעים ובכח השם הגדול והקדוש הוי"ה ב"ה ובשם אהיה אשר אהיה אנא יהוה יאהדונהי
אלהי ישראל יושב בעליונים ושליט בתחתונים קרוב לכל קוראין ונדרש לכל דורשיך ולכל שואליך ומצוי
למבוקשיך באתי להפיל תחנונים לפני כסא כבודך בזכות עב שמותיך הקדושים וריו אותיות הקדושים
והטהורים דסימניהון ויעבור עבריו תציל כל עמך בית ישראל ובכללם תציל (פב"פ) מכל רוחין בישינ
ומסאבין צפירין טהירין רמשיים שמימיים ארציים רוחניים עפריים תמימים הנמצאים בבתים ובחצרות
בשווקים וברחובות בכפרים ובעיירות ובמדברות בהרים ובגבעות במים ובימים ובנהרות ובמקוואות
ובמרצאות ברפש וטיט שלא יראוהו ואם יראוהו אל יגיעוהו וסתום וחתום פיהם וקצץ ידיהם ורגליהם
שלא להזיק שום בר ישראל שבעולם ולא (לפב"פ) לא לו ולא ליוצאי חלציו ולא לצאצאיו מעתה ועד
עולם בכח השם דהוא רשים על עזקתיה דשלמה מלכא דהוא גליף וחקיק אנא בכח השם הנזל ינצלו
עמך בית ישראל ובכללם תציל (לפב"פ) משד ומשדה ומשדין ומשדתין ומלילין ולילתין ומן המזיק ומזיקין
ועול ועלעולין ובלבולין בכח שמות הקודש ינצל מעין הרע כיוסף הצדיק ע"ה דלא שלטא ביה עינא בישא
ומכל מיני גזירות קשות ורעות שבעולם תצילהו ובכח שמותיך הקדושים והטהורים תשמרהו אכ"ר:
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם וידבר יהוה יאהדונהי אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכך יהוה יאהדונהי וישמרך יאר יהוה יאהדונהי פניו אליך ויחנן
ישא יהוה יאהדונהי פניו אליך וישם לך שלום ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
בן פורת יוסף בן פורת עלי עין אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו ישמך אלהים כאפרים וכמנשה יהוה
אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים
ויברך אתכם כאשר דבר לכם ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך
והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך ויצעק משה
אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה ברוך יהוה לאו"א

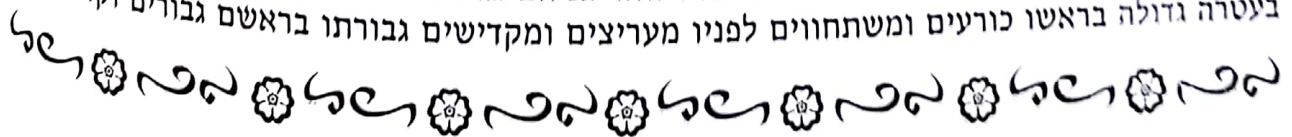
מתוך ברית מנוחה

תפילה אחת נמשכת לאומרה קודם כל הפעולות הגדולות והוא מפתח לפתוח השערים ולמהר דבר לעשות וגם בעד הציבור היא טובה ובה תראה שמות המפוארים עומדת על מלאת.

אנא האל יחודך הוד יקר השכל "והחכמה" הגדולה מלומר רוממות ועוצם ממשלתך שרפי קודש ואופנים וכרובים נלאו מלהגיע להודך ולמלכותך כולם מרננים ביחוד ייחוד שמך ועוצם מאודיך אלו פונים הנה ואלו פונים הנה ואלו מעריצים ואלו מקדישים לכבוד הוד יקר מלכותך אשר משם הם מקבלים מחנותיך מחנות קדושים עושי רצונך פניהם פני אש המשריף וגובה להם ויראה להם וכולם מלמטה למעלה פונים אם יראו מקום כבודך כדי לקבל חכמה ובינה ולהשמיע שירה וקול רנה וכן הם מסודרים לעבודתיך בראשונה שבעים זקנים סדרת לשפוט משפט אמת וצדק וראש צבאותיך עליהם נתת למלך ולקצין ולשוטר ולמושל חננתו שכל חכמה ודעת והעמדת אותו בראש המערכה הפונים דרומה מקום מציאותיך ולמהות יחודך השלם והנורא לא נמצאו לו שם ולגבורות הנפלאות המתפשטת ממך לכל אחד ואחד מן מאוריך קראת שם כפי גבורתו וכפי סדר מקום מעמדו והנמשכים ממך א-להים בגבורה סדרת להם שמות מאורות שיקבלו משם ויעבדו את עבודתם בגבורה חזקה הם עובדים ואלה הם שמות מאורותיהם מחולקים בחכמה שלשה כשלושה אלהים בראש גדולתך ידברו תמימות צבאותיך קדושים רמים עומדים שומרים טובי נבונין בראש אלו המשמרות הד' הגדולות והחזקות מנית מלך לנהגם להוציאם ולהביאם ולהעמידם ולהשפיעם אור זוהר מזהיר הוא המאור הגדול המקריב יחודך השלם הדיירי"ן עומד בראשונה משמיע השירה והרנה והתפלה מקריבה לפני כבוד מלכותך ומשם עולה למעלה דרך קו המישור במסילה למקום עוצם תהילתך וד' מאורות השנים אשר משם צבאותיך מקבלים סדר עבודתם הם מאורות הפונים למערב מקום הגבורה נשמת גבוריך דלו ירוממו כל שמך ומזה המקום מקבלים ומרוממים כולם כאחד להשמיע יחוד אלהותך ולצד המזרח היפה שמת שומר נאמן הנקרא ברוב תפארתו אכתריא"ל מקום הכתר הוא שער השנייה ששם התפילה מגעת ומלאכיך שומרי השער בשומעם זכרון אותיותיך וכן בשמעם זכרון התפילה מתחרדים אלו לאלו ואומרים כולם כאחד קדוש קדוש קדוש והמאור הזה הנעלה עולה משער לשער עם יופי התפילה ומגיעה לפני השלישית ומעמידה שם בנח ב' המאורות הגדולים אהו-ה י-הו-ה והוא שב למקומו וכאשר התפילה מגעת עד מקום השמחה מי ימלא תפארתה ששמת באיברי כנפיה חופפת על צבאותיך שגבורתם אש מקרר וגופם אש שורף וכנפיהם אש משריף ואור של עיניהם מאיר על שלשה הפנות כי אינם משיגים אל הקצה הד' שם המדרגה הג' יוצפחיר"ן מקום הגדולה שם אברהם אבינו עליו השלום מתגבר בראותו רוממות בניו ומן זו המדרגה התפילה עולה למעלה בדרך קו המישור ועתה אלהי באתי היום לפניך מתחדד מפני גבורתיך לשאול ממך שאלה וכח מאוריך הגדולים לפתוח לי סגירות שעריך ואני לא באתי לזכור השמות להכריח אלא ליחד יחודך ולמהר לעבדך שיעשו בכח השמות הקדושים ולא שיעשה בעדי ובאתי כעבד לפניך כורע ומשתחוה לפניך והנני מודה שאתה אלהי בראתי לכבודך ואני מעשה ידיך ומעפר הרימותי ובד' יסודות יסדתני ונשמה ממקום עיניך שמת באיברי להגיד נפלאותיך רם ונשא אתה הוא אלהי ואני המתפלל עבדך באתי היום לפניך להודיע עוצם יחוד תעצומך ועול פלאות צבאותיך ואני אומר בשבח פלאותיך ולא להכריח אלהי ברוב גדולותיך דליתני היום ומעפר הקינותי לאמר פליאותיך באתי מרום תעלומות ותפארתו עמדו תמהים מלאכיו השומרים בראותם מעשה ידך והילוכם ומעמדם ושיבתם הכל בסדר שלם אין זה מוסיף ואין זה גורע משמיע את תהילותיך מאורות המתפשטים מלפניך לכלם נמצאו עינים ושמות מובחרים מראים גבורותיך וממשלתך וכולם (מ)סודרים לפניך בנעים מרכבות העליונה הנראים כמו מסך נטויה לפני כבודך בו' קצוות עמדו ומשם נתפשטו לשמור ומרוב ממשלתם נראים מן הו' קצוות אחרים מלמטה לששה העליונים ואלו באלו קשורים ששה בששה מוצקות

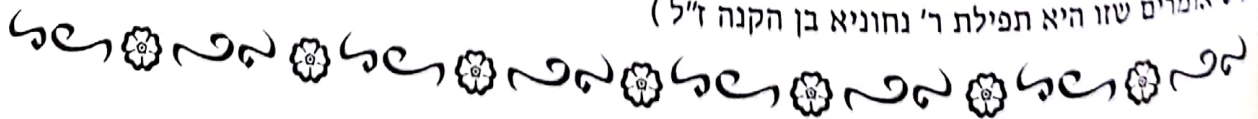
לכן ששה האחרונים בקבלם מן העליונים נראו להם כנפיים חופפים על התחתונים ולעליונים הנטויה לפניך
שערים נמצאו להם במניין בהם ה' אורות יוצאים להראות יופי ממשלתך ואלה שמות הראשים היוצאים
בתחלה בשערים וכל אחד ואחד מגמת פניו לצדו כדי שלא יתערב עם ממשלת חברו בתחילה מתפשטים
ויוצאים ששה מאורות עליונים כל מאור ומאור מתפשט אורו וזיזו לעברו ושם מתגבר הראשון המתגבר
למעלה המקריב כל המאורות איש אל אחיו ונקרא בריח התיכון מבריש מן העליונה לתחתונה ומעמיד השערים
במעמדם וצבאותיך הגדולים במקומם יהו"ה מאור הראשון מראה שלימות יחודך ומראה שאין תמונה לפני
כסא כבודך ומראה שאתה הוא הרואה בלי עינים והנעלם ממשרתיך ובזכותו ובגבורתו אני עומד לפניך מתחד
מפני רוב גבורתו בזכרי אותיות קדושתו בעד השם הזה עשה ואל תאחר מלעשות צורך שאלתי שאני קטן
שבעבדיך שואל ממך והנני זוכר עליכם שרפי קודש גבורים מלאים מן ממשלות עצומות עומדות על מלאות
ממונים על השערים שלצדקה והצדקה והחן. והרחמים והתפילה אותיות השם הנורא אני מזכיר כדי שיתמהרו
לפעול ולכם אינני מכריח זולתי כמו במראה ואתם השרים הגדולים שמועא"ל מטטרון יהוה-ל עליכם המשא
הזאת לעשות בכח אותיות השם ותהיו מוזהרין לעשות בעד הכוחות יהוה ותביאו תפילתי זאת משער לשער
בעד שערי הרחמים הפונים עבר דרום עד שתביאו ותעמידו בהיכל קודשי הקודשים כמו מנחה מקובלת.
ושם המאור השני מתפשט בגבורה וברחמים למהר לעשות ולתת צורך הקוראים בשמך ומשתחווים והצועקים
לפניך מזרחה ומגמת פני המאור מזרחה פונה ומתגבר לצדו משמיע גבורתו ושאונו עומד בפרץ להגן ולהושיע
לקוראים בשמו והוא נכבד וחסין יותר מן הראשון מכסה כל המאורות ונותן עליהם מסווה לבל יראו ממשלתם
אהיה אשר אהיה ראש מאוריק המראה יחודך ותעצומך בשם הזה הנכבד אהיה אשר אהיה מתחנן אני
לפניך אלהי אברהם יצחק ויעקב שתמהר לעשות בקשתי ועליכם גבורי כח אני זוכר גבורות השם הנכבד
והנורא אהיה אשר אהיה בו אני מזכירם שתמהרו להביא תפילתי אל בית אלהי אל החצר הפנימית מקום
ששם המציאות אחד ושמו אין שכל וחכמה להבין יחודו השלם ועליכם שרים המקיפים את המרכבה התחתונה
השומרים דלתות השערים והם יופא-ל רפא-ל שפטיא-ל אני זוכר אותיות שם אהיה אשר אהיה ואתם תמהרו
להביא את תפילתי ולהעמידה במכון שבתה. והמאור (השלשה) (השלישי) הגבור היוצא מלפני אדוני בראות
צבאותיך גבורותי מתחרדים ומתפחדים ממנו פן לא יאכל בגבורות אש ממשלתו ושמו אהיה האמין עונה
לכל קוראיו בצרה והוא שומר שער שלישיה לבל יכנסו בה בעלי משחית להשחית ומלאכי חבלה לחבל וברוב
גבורתו הגדולה מגער בם ומכריחם והם נסים להם אל מלאכי עליון השלמים ביופי ובממשלה כרובים סומי
המרכבה הריני מזכיר עליכם אותיות השם אהיה למען אמצא חן היום לפני כבודכם שתמהרו לעשות צורך
שאלתי זאת שאני שואל ועליכם ג' השרים והם ישראל יהושעא-ל צדקיא-ל אני זוכר את השם הנכבד אהיה
ובכח השם הנכבד הזה תביאו ותכניסו תפילתי לפני צור איום מלככם ומוראכם ותוציאו את שאלתי לפעולה
טובה כאשר יש ברצוני כי את שם מלככם אני זוכר עליכם. והמאור הרביעי הנורא והאמין מי ימלל גדלו
ותפארתו ומעוזו והודו הוא המקיף הגלגלים ומרעישים ומרעידים ומחרידים ומגבורתו מקיף מרכבה העליונה
והתחתונה וממנו נמשך ויוצא נהר דינור הוא השומר מבואות מרכבותיך מפני משרתיך עושי רצוני ושמו
המורה את גבורתו הוא אכתריאל יהו יאהדונה שמות משולשים גבורים מקיפים מרכבה העליונה והם הם
התחתונה לפיכך הם מקיפים אותה מפני שיקבלו השפעתם בכח השם הזה ובגבורתו ובתפארתו אני מתחנן
ומבקש ממך אלוה הרחמן שתעשה בעד השמות האלו בעד קדושתם ולא למעני כי אני עפר ורמה ואתה שומע
ומקבל תפלת כל פה. ולכם אני אומר שרי קודש הגיבורים זהרם כזוהר הרקיע וממשלתם בכל קצה אביר
כח וגבורה ודמיונם כדימיון הברק באים ורצים ושבים הם מחנה התרשישים חכמים מחוכמים וקדושים
עולים במעלת השכל ומעשיהם מעשה נורא ומזיו זוהר פניהם מתפשט ויוצא האורה ממליכים עליהם מלך
בעטרה גדולה בראשו כורעים ומשתחווים לפניו מעריצים ומקדישים גבורתו בראשם גבורים וקדושים על

מלאות וכאשר התפילה עולה ומגיעת עד קצה גבולה שם הם מתאמצים ומשמיעים את קול מהללם תרשיש קרשיא"ל שרשיא"ל לכם אני אומר המתפלל לפני אלהי שתכניסו את תפילתי זאת לפני צור שוכן מעונה בתודה ובשירה וברנה כדי שתהיה לי לכובע ולמגן ולצנה מן מלאכי המשחית המתפשטים להשחית בעולם והנני זוכר עליכם אותיות שמות המשולשים המקיפים מרכבה העליונה והם הם התחתונה ומהם מתפשטים גבורות למאות ולאלפים ולרבות אכתריא-ל יהו (נ"א: בין יהו ובין שם הכפול שם השר שמעיא-ל יאהדונה) אלו השמות הקדושים והגבורים מלאים גבורה וכח אני זוכר עליכם ובקדושתם ובגבורתם שתמהרו לעשות את שאלתי כי שאת נפשי למלאות צורך בקשתי שהיא כך וכך. וממך אלהי העולם הנעלם מתפשט אור הה' החופף על הד' המפורשים והנזכרים למעלה למעלה ומגמות זיו פניו לעלות למעלה למעלה אל קצה החמישי ובעת הזדווגו למקומו ממקומו מקום התפארת וההדר בו מוצא מנוחה וששון והנחה וממנו מתפשטים לפניך למיחדים שמך אלהי בכל מאודם ושכלם ומגמו פניהם אליך ישיגו יחודך ומהם נעו ונדו בראותם גודל גבורתך מהם פחדו מלהקריב לראות שלימות דרכיך וכחם כאחד הם מדקדקים בשלימות דרכיך אלהי וכראות שאין למעלתך ראש ואמצע וסוף וקצה שיעור ומניין אמרו בשכל לבבם הלא הוא אלהים האדיר הקדוש והגבור מושל מעלה ומטה אדון מושל בכל אחד בלי דמיון ובלי שני עמו ואחד ולא באיברים ושכל אין להשיגו ואחד בלי ראות והוא הרואה והשומע והוא אינו מתקוף שלימות יחודו והמאורות המתפשטים בתחילה ממך אלהי הקדושים הממהרים לעשות רצונך כי אל כולם נתת גבורה וממשלה אלו על צבאותיך ואלו על ברואיך ואלו שומרים משמרותיך. והמאור החמישי המתפשט ויוצא מלפניך איזה שכל יוכל לדבר מהללו ואיזה רוח יוכל להשיג זיוו כי כולם עונים לפי גודל ממשלתו והוא שומר משמרת ההיכל ומעמידו על תלו והוא שומר מבואת היכל הפנימי אשר בו נראה כבודך רם ונשא ובו שלימות ממשלתך נראה בשכל ובחכמה ועשרה שערים נמצאו בהיכל הפנימי הנורא ולכל אחד ואחד ממשלה גדולה וידועה ולכל אלו השערים משמרה אחת גדולה וכאשר תפילת עמך העשויה במחשבה ברורה מגעת לאלו השערים מתחדדים הם ומעליהם כולם נפתחו כאחד לתת כבוד לתפילה והשומרים משמרת המאור המקיף לעשרה השערים והעמידם על משמרותם הם העושים רצונך והם עבדיך ומשרתיך אלהי ולכן אני אומר לכם ג' הראשים הגדולים העומדים על החשמלים בכח שם הקודש והאמין שם החזק הזה יאהלורחום הוא שם חזק יוצא להראות ממשלתו בו מדת הרחמים והגבורה בזה הכח הגדול אני זוכר עליכם חשמ"ל גרדזיא-ל יהו-ו שפטיא-ל שתמהרו מיד עכשיו להביא תפילתי לפני מלך מלכי המלאכים סבת הסבות מושל על כל אדון אחד אהי"ה אשר אהי"ה אדון אלהי כל הארץ וממך אלהי המאור הששי מתפשט ויוצא דרך גבולו ופונה למטה כחוקו ומשפטו להשפיע לברואי מטה ולכל צבא הארץ והוא העומד בין שני הדרכים וכל הדברים אליו מגיעים בתחלה הוא הנרמז כנסת ישראל הוא הנקרא אדני"י שדי"י ממקומות תפילה ובכח שני שמות אדני"י שדי"י אני מזכיר עליכם מחנות הארזים הנמשכים ברחמים שתמהרו לעשות שאלתי ובקשתי זאת שהיא ... כך וכך.

ובכח שני שמות הללו אדני"י שדי"י אני גוזר עליך השר הגדול והנורא מיכא"ל שתמהר להביא תפילתי משער לשער וממקום למקום במקומות הרחמים והיכלות עד שתביא אותה ותעלה למעלה לפני צור מעונה ותקטירנה כקטורת הסמים ועליך מיכאל המשא הזה לעשות כי שמות נוראים זכרתי עליך ולא להכריחך זכרתי אלא שתמהר הדבר לעשות מפני קדושתם וגבורתם והנני אדני"י א"ל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת כורע ומשתחוה לפניך ושואל ממך בלב שלם נשבר ונדכה ורוח שפלה וכליותי מתחדדים מפני רוב גבורתך שתעשה שאלתי ותשלים בקשתי שהיא... כך וכך כי אתה שומע תפלות ומקבלם אלהי כל הארץ לעבדיך הקוראים בשמך וכמו שאתה שומע תפלות כן אתה שמע ברוב רחמך תפילתי ועשה בקשתי אהי"ה אשר אהי"ה אדון ומלך על כל הארץ, ברוך אתה ה' שומע תפילה. (יש אומרים שזו היא תפילת ר' נחוניא בן הקנה ז"ל)

לכול התורמים הנכבדים איש ואישה כפי כוחם ומעלתם וכפי שידם משגת, יתברכו כולם בכול הברכות הטובות האמורות בתורה להגנה ושמירה בבריאות אושר וחיים ארוכים פרנסה והצלחה בכול אשר יפנו הם וזרעם אחריהם ויתמלאו כול משאלות ליבם לטובה ויראו בנים ובני בנים עוסקים בדרך התורה ובדרך הישר זרעא חייא וקיימא ירצה ה' פועלם ונדיבותם ה' יאריך ימיהם בטוב ובנעימים ותהא משכורתם שלמה מעם ה' אכ"ר.

הגב' חממה תנעמי הי"ו
אריכות שנים בבריאות ונחת מהילדים
והנכדים. אכ"ר

הגב' איילה שלמה הי"ו
אריכות שנים בבריאות אושר ונחת
מהילדים, אכ"ר

הגב' צביה חג'בי הי"ו
שנים בבריאות שלמה אושר ונחת
מהילדים והנכדים, אכ"ר

הגב' אתי בנזריהם ובעלה הי"ו
אריכות שנים בבריאות, פרנסה,
הצלחה, אושר ונחת מהילדים, אכ"ר

הגב' מזל כורש ובעלה הי"ו
אריכות שנים בבריאות אושר ונחת
מהילדים והנכדים. אכ"ר

הגב' יונה גרופי הי"ו
אריכות שנים בבריאות אושר ונחת
מהילדים והנכדים, אכ"ר

ר' משה חג'בי ורעיתו הגב' רחל הי"ו
אריכות שנים בבריאות ונחת מהילדים
והנכדים. אכ"ר

הגב' נעומי חפדי הי"ו
אריכות שנים בבריאות שלמה
אושר ונחת מהילדים והנכדים.
אכ"ר

למר' ראובן ומרת איילת שסקין
הי"ו אריכות שנים בבריאות ואושר
פרנסה והצלחה בכול ונחת, אכ"ר

הגב' יונה רוזן הי"ו
אריכות שנים בבריאות ונחת מהילדים
והנכדים. אכ"ר

ר' אברהם דרורי ורעיתו הי"ו
אריכות שנים בבריאות אושר
ונחת מהילדים והנכדים. אכ"ר

למר' סער בנין הי"ו
לשידוך הגון הצלחה פרנסה טובה
אריכות שנים בבריאות אושר וכול
טוב, אכ"ר

ר' חיים חג'בי ורעיתו הגב' שמחה הי"ו
אריכות שנים בבריאות שלמה ונחת
מהילדים והנכדים, אכ"ר

ר' סעדיה חג'בי וילדיו הי"ו
אריכות שנים בבריאות שלמה
אושר ונחת מהילדים והנכדים.
אכ"ר

ישי חג'בי הי"ו
פרנסה והצלחה אריכות שנים
בבריאות ואושר וכול טוב, אכ"ר

הגב' בת שבע ומר מורי הלפרן
הי"ו אריכות שנים בבריאות פרנסה
ונחת מהילדים, אכ"ר

הגב' שמעה חג'בי הי"ו
אריכות שנים בבריאות אושר
ונחת מהילדים והנכדים. אכ"ר

הגב' גלילה בלילה הי"ו
אריכות שנים בבריאות שלמה אושר
ונחת מהילדים והנכדים, אכ"ר

ר' שלום חג'בי ורעיתו הי"ו
אריכות שנים בבריאות ונחת
מהילדים והנכדים. אכ"ר

הרה"ג מארי' חיים בן מוסא חג'בי זצוק"ל

עסק בדיינות שימש נשיא אב"ד ואף לימד והסמיק דיינים במחוז כוולאן שבתימן. ביתו היה בית ועד לחכמים והיה ידוע ומוכר גם מחוץ למחוז 'כוולאן', גם העמיד תלמידים הרבה והגדיל תורה בישראל. עסק בקבלה וברפואה היה בעל נס וקידש שם שמים ברבים.

שימש בקודש בקהילת 'רבוע' ומחוז כוולאן עוד בימי השלטון הטורקי בתימן וגם לאחר עזיבתם (עזיבת הטורקים את תימן ב-1918 למניינם). עסק רבות בצורכי הרבים ובכל מקום שבו היה צרה ומחלה רח"ל שלחו אליו למארי' חיים בן משה חג'בי זצוק"ל (מארי' חיים מוסא חג'בי זצוק"ל) והיה בס"ד פותר להם את בעייתם.

עלה לארץ הקודש בשנת תש"י (1949 למניינם) ולאחר כשבועיים ימים החזיר נשמתו הטהורה לקונו זקן ושבע ימים נפ' בכ' חשוון תש"י נטמן בעיר פתח תקווה בבית העלמין "סגולה" חלקה ד' שורה מ'

זכה וגידל בנים ענותנים כמותו
מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו

ת נ צ ב ה

"צדיקים במיתתם קרואים חיים"